

மலிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: லாமினிக் ஜீவா

அ. ந. கந்தசாமி

ஏப்ரல் 1979

கலை இலக்கிய மாநாடு இதழ்

Digitized by eGangotri Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

With Best Compliments of

Pl. Sv. Sevugan Chettiar

Dealers in TIMBER, CHIPBOARD & WALL PANELLING

Phone : 24629

✱ 140, ARMOUR STREET,
COLOMBO 12.

ஆதலால் பாடு சித்திரம் கவி
யாதிபிணைய கலைகளில் - உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் - பிறர்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்.

பஞ்சுனிகாவலு அண்ணா

132

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

எப்பிரல் 79

மல்லிகையில் வெள்
யாகும் கதைகள், கன்
களிலும்குமபெயர்கள்
நிகழ்ச்சிகள் யாவும்
கம்பனியே
சிந்தனை, சுருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்
பொறுப்பும் அவரே

MALLIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234B, K. K. S. Road,
JAFNA.
Sri Lanka

முகவர்:
ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234B- கே. கே. எஸ். வீத்
பாழப்பாணம்
இலங்கை

உத்தரவாதம் தேவை

சிறிய இலக்கியச் சஞ்சிகை
களுக்கு மாதா மாதம் ஏற்படும்
பிரச்சினைகள் கூடிக் கொண்டே
போகின்றன.

அதில் பாரிய பிரச்சினை
பேப்பர் தட்டுப்பாடு. முன்னைய
அரசாங்க காலத்தில் என்மைப்
போன்ற சிறிய இலக்கிய ஆர்வ
முள்ள சஞ்சிகைகளுக்கு மாதா
மாதம் 'பெர்மிட்' டுக்குப் பேப்
பர் தந்து வர ஏற்பாடு செய்தி
ருந்தனர். நாமும் நமக்குரிய கட
தாசியைப் பெற்றுக் கொள்ள அது
வழியாக இருந்தது. மூலப் பொரு
ளான கடதாசி எமக்கு நிச்சயம்
கிடைக்கும் என நம்பிக்கை
நமக்கிருந்தது.

இத்த அரசாங்கம் பதவிக்கு
வந்ததன் பின்னர் அப்படியான
பெர்மிட் முறை ரத்துச் செய்யப்
பட்டது. தாராளமாகப் பேப்பர்
வெளி மார்க்கட்டில் கிடைப்ப
தால் உங்களது வர்த்தகர்களுடன்
தொடர்பு கொள்ளும்படி ஆலோ
சனை கூறப்பட்டது.

சென்ற மாதம் எமக்குரிய
கடதாசியைச் சந்தையில் பெற்
றுக் கொள்வதற்காக நாம் பட்ட
சிரமங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல.
இங்கிருந்து கொழும்பு சென்று
பல அலைச்சல்களுக்கு மத்தியில்
மேலதிக பணம் செலவழித்துத்
தான் நாம் இந்த இதழைக்
கொண்டுவர வேண்டிய நிலை
ஏற்பட்டது.

எனவே நமது சிரமத்தை
ஆட்சியாளர் புரிந்து கொள்ள
வேண்டும். ஆரோக்கியமான.
சத்து நிரம்பிய தேசிய இலக்கி
யத்தை வளர்க்க முயலும் எம்
மைப் போன்றவர்களுக்கு மேல
திக உதவிகள் செய்து தரப்படா
து போனாலும் கூடக் கவலை
யில்லை. பழையபடி நமக்குத்
தேவையான கடதாசி மாதா
மாதம் கிடைக்க உத்தரவாதப்
படுத்தினாலே இப்போதைக்குப்
போதுமானது.

இலக்கியப் பயணத்தின்

இனிமையான பல நினைவுகள்

டொமினிக் ஜீவா

பகல் 12-30 க்கு தூத்துக்குடியில் வ. உ. சி. கல்லூரி மண்டபத்தில் இலக்கியக் கலந்துரையாடல் ஏற்பாடாகி இருந்தது.

பேராசிரியர் நா. வானமாமலை இக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தார். நெல்லை ஆய்வுக் குழுவின் சார்பாக ஏற்பாடாகி இருந்த இக் கூட்டத்திற்கு 'ஆராய்ச்சி' சஞ்சிகையைச் சேர்ந்த பல இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் உட்பட ஏராளமானவர்கள் வந்திருந்தனர்.

திரு. வானமாமலை அவர்கள் தமது தலைமையுரையில் ஈழத்தின் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றியும் ஆக்கபூர்வமாக இலங்கையில் நடைபெற்று வரும் முற்போக்கு இலக்கிய விமர்சனங்கள் பற்றியும் விஸ்தாரமாகப் பேசினார். அத்துடன் கடந்த 14 ஆண்டுக் காலங்களாக மல்லைக் கலந்துரையும் இலக்கிய சேவைகள் பற்றியும் விளக்கமாக எடுத்துரைத்தார்.

அடுத்து நான் பல்வேறு சமகாலத்துப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் பிரத்தியேகமாக இன்றைய ஈழத்து இலக்கியப் போராட்டங்களின் வழி திசைகளைப் பற்றியும் பேசினேன். தமிழில் சிந்திக்கப்பட்டாலும் தமிழில் எழுதப்பட்டாலும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் சிந்தனை இன்று ஒரு புதிய பாதையைச் செப்பனிடத் தொடங்கியுள்ளது பற்றியும் தமிழகம் இதைப் புரிந்து கொள்வது எந்நகாலத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பயனுள்ளதாக அமையக் கூடும் எனவும் கூறினேன்.

கூட்ட முடிவில் இலங்கை இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றி வந்திருந்த ஆர்வலர்கள் ஏராளமாகக் கேள்விகளைக் கேட்டனர். அவைகளுக்கு எனக்குத் தெரிந்தவரைக்கும் தெளிவாகப் பதில் சொன்னேன்.

கூட்டம் முடிந்ததும் பொன்னிலன் என்னைத் தனிப்பட்ட முறையில் சந்தித்து உரையாடினார். நெருங்கிய நேசபூர்வமான நண்பனைச் சந்திக்கும் உணர்வே அவரைக் கண்டு பேசும் போது எனக்கு ஏற்பட்டது.

அவசர அவசரமாகப் பஸ் எடுத்து திருநெல்வேலிக்குப் புறப்பட்டேன். என்னுடன் நண்பர் இளசை அருணாவும் வந்தார்.

சாயங்காலம் 5 மணிக்கு திருநெல்வேலி ஜங்ஷனை அடைந்த நாங்கள் இருவரும் முன் ஏற்பாட்டின்படி ராஜவல்லிபுரத்துக்குச் சென்றோம். அங்கு நண்பர் வல்லிக்கண்ணனைச் சந்தித்தோம். சிறிது நேர உரையாடலின் பின்னர் வல்லிக்கண்ணன் உட்பட நாங்கள் ஜங்ஷனை

அடைந்து ஒரு ஹோட்டலில் பேசிக் கொண்டிருந்தோம்.

தூத்துக்குடியில் இருந்து குற்றலத்திற்கு ஒரு திருமண விழாவுக்குச் சென்றிருந்த குருசுவாமி அவர்கள் பஸ் மூலம் அப்படியே திருநெல்வேலிக்கு வந்து எங்களைச் சந்தித்தார்.

மறக்கமுடியாத அந்த இனிமையான உரையாடல் இன்னும் எனது நெஞ்சில் மணம் கமழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

அடுத்த நாள் பகல் 12 மணிக்கு எனக்குத் திருச்சியில் இருந்து பலாளுக்கு விமான டிக்கட் புக் பண்ணியிருந்தது. எனவே இடைக்கிடை இந்தப் பிரயாண உணர்வு எங்களது சம்பாஷணையிலும் என்னை அலைக்கழித்தது.

இரவு எட்டு மணி பஸ்.

பஸ் நிலையத்தில் இளசை அருணை, குருசுவாமி, வல்லிக்கண்ணன் ஆகியோர் விடைதர திருச்சியை நோக்கிப் புறப்பட்டேன்.

திருச்சியை நோக்கி பஸ்ஸில் வந்து கொண்டிருக்கும் போது எனது எண்ணங்கள் எல்லாம் பின் நோக்கிச் சுழன்றன.

இந்திய சுதந்திர தினத் தன்று — ஆகஸ்ட் 15-ல் தான் திருச்சியில், தமிழக மண்ணில் காலடி வைத்தேன்.

இரண்டு வாரங்கள் பறந்தோடிப் போய்விட்டன. நிற்கப் பதினைந்து நாட்களுக்குள்ளே எத்தனை எத்தனை அனுபவங்

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்

சி- மொளனகுரு

மொள. சித்திரலேகா

எம். ஏ. நுஃமான்

எழுதியது.

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இலக்கியத்தின் பொதுப் போக்குகளைத் திரட்டிக் கூறும் இந்த நூல், ஈழத்திலுள்ள ஆர்வலர்களுக்குப் பயன்படக் கூடியது.

விலை ரூபா 5-50

ரூபா 6 காசுக்கட்டளை அனுப்பித் தபாலிற் பெறலாம்

தொடர்பு: 73, பரமேஸ்வர லேன்,

திருநெல்வேலி.

கள், சந்திப்புகள், நட்புகள், பிரிவுகள்!

நான் சந்தித்த அத்தனை நெருங்கியவர்களினது முகங்களை ஒரு கணம் ஞாபகப் படுத்திப் பார்க்கின்றேன். எங்கேயோ பிறந்தவர்கள் நாம். தேசத்தால், பொருளாதாரத்தால், நிலப்பரப்பால் வேறுபட்டவர்கள் நாங்கள். எங்களது நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், ஏன் மதத்தின் பிடிமானங்கள் கூட வேறுபட்டவை. இருந்தும் இத்தனை நெருக்கமாக நம்மை ஒருங்கிணைத்த மகத்தான சக்தி எது?

நாங்கள் அனைவரும் உலகப் பொதுமையான ஒரு தத்துவத்தை — அத்தத்துவத்தை நடைமுறைப் படுத்த முனையும் — தொண்டர்கள் என்ற உணர்வே என்னுள் முகிழ்ந்தது. இப்படியான உணர்வு கொண்ட நமக்கு எழுதுகோல் ஓர் ஆயுதமாக விளங்குகின்றது என்ற நினைப்பே என் நெஞ்சில் மேலோங்கி நின்றது.

ஒரு புதிய யுகத்தை — தமிழகத்தை — உருவாக்க முனைந்து தம்மளவில் செயலுக்கத்துடன் பிரயாசைப்படும் அத்தனை முகங்களுக்குரிய நெஞ்சங்களுக்கும் எனது இதய வாழ்த்துக்களை மௌனமாக எனக்குள் நானே சொல்லிக் கொண்டிடன்.

விடிகாலை திருச்சியை வந்தடைந்தேன்.

நேரே தோழர் ராமசாமி வீட்டுக்குச் சென்றேன். சிறிது கிரமபரிகாரம் செய்து ஓய்வெடுத்துக் கொண்டேன்.

நேற்று திருச்சியில் நடந்த 'இலக்கை' ஆண்டு விழாவிற்கு ஜெயகாந்தன் வந்திருந்தார். அவர் பக்கத்து ஓட்டலில்தான் இரவு தங்கியிருந்தார். போய்ப்

பார்ப்பதாக இருந்தால் ஒரு தடவை போய்ப் பார்த்து வாருங்கள்' எனச் சொன்னார், ராமசாமி.

நான் அவர் குறிப்பிட்டுப் பாதை சொல்லிவைத்த வீதியால் நடந்து அந்த ஓட்டலை அணுகினேன். வரவேற்பாளர்களிடம் விசாரித்தேன். 914 ம் அறையில் போய்ப் பார்க்கும்படி சொன்னார்கள். அங்கு சென்று விசாரித்தால் விடியற்காலையிலேயே ஜெயகாந்தன் சென்னைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டதாக அங்கு தெரிவித்தனர். அந்த அறையில் தொடர்ந்தும் தங்கியிருந்த தோழர்கள் என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டு விசாரித்தனர். 1963 ம் ஆண்டு நான் சென்னைக்கு வந்திருந்த சமயம் ஜீவா ஹாலில் நான் பேசிய கூட்டத்திற்குத் தாங்கள் வந்திருந்ததாக அவர்கள் தம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டனர்.

அவர்களுடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்ததில் நேரம் போனதே தெரியவில்லை. பகல் 10 மணியாகி விட்டது. விடை பெற்றுக் கொண்டு வரும் வழியில் பஸ் நிலையத்திற்கு அணித்தாக என்னை முதன் முதலில் வரவேற்ற டாக்ஸி டிரைவர் ராஜேந்திரனைச் சந்தித்தேன்.

'இந்தாப்பா, ராஜேந்திரன்; நான் ஊருக்குப் போகிறேன். விமான நிலையத்திற்குப் போகவேண்டும். புறப்பட நேரம் ஆகிவிட்டது. நான் தோழர் வீட்டில்தான் தங்கியிருக்கிறேன். நான் அங்கேதான் போகிறேன் சீக்கிரம் வருகிறாயா?' எனக் கேட்டேன்.

'ஸாரை நான்தான் வரவேற்றேன். நானே கண்டிப்பாக வழியனுப்ப வருகிறேன்' றார் அவர்.

(முற்றும்)

அடைக்கப்பட்ட இலக்கிய வேலி அகற்றப்படுகின்றது.

கலை, இலக்கியத் துறைகளில் உண்மையாகவே அக்கறை காட்டிப் பாடுபட்டு உழைத்து வருபவர்களுக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியொன்று சமீபத்தில் பத்திரிகைகளிலெல்லாம் வெளிவந்தது.

பொறுப்பானவர்களை விசாரித்துப் பார்த்ததில் இச் செய்தி உண்மை என்றே அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டனர். தகவல்களும் அதை ஊர்ஜிதப் படுத்துகின்றன.

இலங்கையில் இருந்து இந்தியாவுக்குத் தமிழ் நூல்களோ, சஞ்சிகைகளோ அல்லது திரைப்படங்களோ வர்த்தக ரீதியில் இதுவரை அனுமதிக்கப் படாமல் இருந்து வந்துள்ளது. அந்தத் தடையை இந்திய மத்திய அரசு நீக்கி வைத்துள்ளது என்ற சந்தோஷமான செய்தியே அதுவாகும்.

இந்த வெற்றிக்கு அடிப்படைக் காரணம் நமது கலைஞர்களின் இடைவிடாத இயக்க சக்திதான் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

தனிப்பட்ட முறையில் சிலர் இதில் பெருமை பாராட்டிக் கொள்ள முயலலாம். உண்மை அப்படியல்ல. இந்த நாட்டில் ஆரோக்கியமான கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்ட நிறுவனங்கள், எழுத்தாளர் மன்றங்கள், தனி நபர்கள், சஞ்சிகைகள் ஆகியவை நீண்ட நெடுங்காலமாகப் போராடிப் பெற்ற வெற்றியின் பெறுபேறுதான் இந்தத் தடை நீக்கமாகும்.

எனவே இதற்காக உழைத்த சகலரையும் நாம் மனந்திறந்து பாராட்டுகின்றோம்.

இங்கு மாத்திரமல்ல; தமிழகத்திலுள்ள ஆர்வம் மிக்க இலக்கிய நண்பர்களில் பலர் நமது இயக்கத்திற்குச் சாதகமாக தமது பகுதிகளில் இருந்தும் மாகாண, மத்திய அரசுகளுக்குத் தந்திகள் மூலம் தீர்மானங்களையும் கருத்துக்களையும் வெகு காத்திரமாக எடுத்துக் காட்டியிருந்தனர்.

அந்தத் தோழமைச் சக்திகளுக்கும் நமது வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

பிரச்சினை இத்துடன் தீர்ந்து விட்டதென்பதல்ல இதன் அர்த்தம். இனிமேல்தான் பிரச்சினையே ஆரம்பமாகப் போகின்றது.

தடை மத்திய அரசால் நீக்கப்பட்டிருந்தாலும் நிர்வாகப் பிரச்சினைகள் நமது வெற்றியை ஊறுகாய்ப் பாணைக்குள் போட்டு முடிவிடக்கூடும். எனவே வெகு நிதானமாக சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் காரியமாற்ற வேண்டும்.

இங்கிருந்து அங்கு அனுப்பப்படும் இலக்கிய ஆக்கங்களைத் தனித் தனி நபர்களாகக் கையாள முடியாது. அது காரிய சாத்தியமானதுமல்ல; எனவே கூட்டு முயற்சி தேவை. நம்பகமான ஏஜண்ட் முறை மூலம்தான் இந்தப் பிரச்சினையை வர்த்தக ரீதியாகக் கையாள முடியும். வெறும் பணம் மட்டும் குறிக்கோளல்ல. பரஸ்பரம் இரண்டு தேசங்களிலும் வதியும் இலக்கியச் சுவைஞர்களின் நலன் கருதி இயங்கக் கூடிய நல்ல நோக்கமுள்ளவர்களின் ஒத்துழைப்பும் ஆலோசனையும் இதற்குத் தேவை.

நமது இந்த வெற்றியைச் சிலர் துஷ்பிரயோகம் செய்யவும் கூடும். அங்கிருந்து வருவது போல, இங்கிருந்தும் சாக்கடைகளை அந்த நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யச் சில தீய சக்திகள் முயற்சிக் கலாம்.

எனவே சகல கலைஞர்களும் இது சம்பந்தமாகப் பொறுப்புணர்ந்து சிந்திக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

தமிழகத்தில் இன்று தரமான ரஸிகர்களின் தொகை கணிசமான அளவில் உருவாகி வருகின்றது. உருவாகி வரும் அவர்களில் அனேகர் ஈழத்து இலக்கியப் படைப்புக்கள் மீது மாறாத அபிமானமும் பெருமிதமும் கொண்டு விளங்கி வருகின்றனர். இலங்கையில் இருந்து தமக்குத் தரமான நூற்கள் கிடைக்க வழி கிடை யாதா என ஏங்குகின்றனர்.

இங்கிருந்து தாங்கள் விரும்பும் கலைப் படைப்புக்களைத் தருவிக்கும் வழி முறை தெரியாது பலர் தடுமாறுவதையும் எம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

எனவே இப் பிரச்சினையில் — இங்கிருந்து அங்கு இறக்குமதி செய்வதில் — அவர்களுக்கும் பொறுப்பான பங்குண்டு என்பதை அவர்களும் உணர்ந்து கொள்வது முக்கியமானது.

ஆகவே இரு பக்கத்தினுமுள்ள இலக்கியச் சுவைஞர்கள் நம்பிக்கையும் நாணயமும் இலக்கிய அபிமானமுமுள்ள ஏற்றுமதியாளர்களை இனங் கண்டு ஒத்துழைக்க வேண்டும். வெறும் 'பொஸ்தக யாவாரி' கள் லாபத்தைத்தான் குறிக்கோளாக வைத்துச் செயல்படுவார்களே தவிர, பாரம்பரியமான இலங்கை — இந்திய நட்புறவைப் பற்றிச் சற்றேனும் சிந்திக்க மாட்டார்கள்.

வழி திறந்து விடப்பட்டதல்ல இங்கு முக்கியம். அவ்வழியால் நடைபெறப் போகும் ஆரோக்கியமான கருத்துப் பரிவர்த்தனை சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்பதுதான் எல்லாவற்றையும் விட அதி முக்கியம்.

சிறு குறிப்பு

26 — 29 ம் பக்கங்கள் தவறுதலாக இடம் மாறி அச்சிடப்பட்டு விட்டன. பக்கம் பார்த்து வாசிக்கவும். சிரமத்திற்கு வருந்துகின்றோம்.

அதிமானுடனும் தலைவரும்

எம். ஏ. நுஃமானின் 'தாத்தாமாரும் பேரர்களும்' என்னும் தொகுதியில் ஐந்து நெடுங்கவிதைகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று 'அதிமானுடன்'

மனித நாகரிகத்தின் பல்வேறு வளர்ச்சிப் படிக்களையும் சொல்லோவியமாகத் தீட்டித் தருவது நுஃமானின் இந்தக் கவிதை. ஆனால், நாகரிக வளர்ச்சியின் உச்சத்தில் நிற்கும் விண்வெளி மனிதனை அதிமானுடனாகக் கவிஞர் கணிக்கவில்லை. அந்த மனிதன் பாதி மனிதனாகவேதான் இக் கவிதையிற் காட்டப்படுகிறான்.

அப்படியானால், விண்வெளி மனிதனின் மற்றைய பாதி எது? அதன் நிலை என்ன?

'பரட்டைத் தலையும் பசித்த கண்களும் மெலிந்து தோன்றும் மேனியுமாக' வீதிதோறும் அலைந்து திரிந்து, அந்த மறு பாதி மனிதனின் இரண்டு பாதியும் இரு வேறுக முதிர்ச்சி அடைந்த தால் மோதத் தொடங்கின; என்கிறார் கவிஞர் —

“இளைத்த பாதியின் இதயத்துள்ளே
உயிர் வாழ்வதற்கோர் வேட்கை உதித்ததால்
பூமியில் அவன் ஒரு போரிலே குதித்தான்.

தலையிலே பெரியதாய்த் தடி அடி விழுந்தது,
பிளந்த தலை மிகப் பெரிதாய் வளர்ந்தது,
குண்டுகள் உடலைத் துளைத்துச் சென்றன,
துளைகளில் இருந்து அசுரர் தோன்றினார்,

இளைத்த பாதியின் இதயத் துள்ளே
உயிர்வாழ் கின்ற வேட்கை உதித்ததால்
அவன் அதிமானுடன் ஆக மாறினான்.

மாறிய அந்த மனிதன்
பூமியிற் புரியும் போர் மிகப் பெரியதே”

அதிமானுடன் என்ற கவிதையின் இறுதிப் பகுதி இவ்வாறு சொல்கிறது. மனித வரலாற்றை நடத்திச் செல்லும் அக முரண்களையும் புற முரண்களையும் அறிவியல் முறைப்படி விளக்கி விரிப்பது நுஃமானின் நோக்கம் அன்று. இவைகளைக் கலாரீதியிலே காட்டிச் சுட்டி உணர்த்துவதே கவிஞரின் நோக்கம் எனலாம்.

சொல்லோவியமாகக் கவிஞர் காட்ட நினைத்த கருத்தையும் உணர்வையும், ஓர் உயிரோவியமாக்கிக் காட்டினார் கலைஞர், சி. மௌனகுரு. இந்தக் கலைக்காட்சி, சென்ற மாதம், யாழ் —

வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நாட்டுக் கூத்து அபி நயங்களும்தான். நடிப்பும், இசையும், ஆட்டங்களும் கொண்ட வள மிக்க காட்சியாக அமைந்தது இந்தக் கவிதைத் தரிசனம்.

ஒளியமைப்பின் மூலம் பல அரிய காரியங்கள் செய்து காட்டப்பட்டன. ஆயினும், ஒளியமைப்பின் முழுப்பயனும் நன்கு பிரயோசனமாயின என்று கூறல் முடியாது.

காலஞ் சுழல்வதைக் காட்டக் கையாண்ட உத்தி கற்பனை நயம் உடையது. ஆயினும் அதுவே மீண்டும் மீண்டும் இடம் பெற்றபோது அலுப்புத் தருவதாய் அமைந்தது.

'அம்மா பசிக்குது; ஐயா பசிக்குது' என்ற பாட்டுக்கு அமைக் கப்பட்ட இசை பழைய படப் பாட்டொன்றை நினைப்பூட்டிற்று. இதற்கு வேறு வகை இசையை அமைத்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும்.

இவைபோன்ற சில்லறைக் குறைபாடுகள் சிலவற்றைத் தவிர்த்துவிட்டுப் பார்க்கும்போது 'அதிமானுடன்' ஒரு பெரு வெற்றி என்றே சொல்ல வேண்டும். மௌனகுருவுக்கு இது ஒரு மறுபிறப்பு. 'சங்காரம்' என்ற நவீன கூத்துக்குப் பின்னர் மௌனகுருவின் கலைத்திறன் முழுமூச்சுடன் வெளிப்பட்ட ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம். இந்தக் கவிதைத் தரிசனம். கலையுலகிலே ஏற்பட்டு வரும் புதிய விழிப்புக்கு இது ஒரு நல்ல உதாரணம்.

2

'அதிமானுடனேத்' தொடர்ந்து, 'தலைவர்' என்ற அபத்த நாடகம் இடம்பெற்றது. இது, யூஜின் அயனெஸ்கோ என்னும்

பிரெஞ்சு ஆசிரியரின் நாடகத் தழுவல். மந்தை மனப்பான் மையையும், ஜனநாயக அரசியல் பல வேளைகளிலே குருட்டுத் தனமான கேலிக் கூத்தாகி வருவதையும் காட்டுவது, இந்த நாடகம்.

இது நமது ஈழ மக்களின் இன்றைய நிலைமைக்கும் மிகவும் பொருத்தமானதோர் ஆக்கமாக விளங்கிற்று. இந்த வகையிலே இக்காட்சியை ஒழுங்கு செய்த 'அவைக்காற்று கலைக் கழகத்தின்' நாடகத் தெரிவை நாம் பாராட்டித்தான் ஆகவேண்டும். ஆயினும், இதனைத் தழுவிவாக்கிய போது, இன்னுஞ் சில இலேசான மாற்றங்களைச் செய்திருக்கலாம்.

உதாரணமாக, முள்ளம்பன்றியை எடுத்துச் சீராட்டும் கட்டத்திலே, வயலில் இறங்கி ஏர்மங்கலம் செய்வதாக அமைத் திருக்கலாம். இப்படிச் சில மாற்றங்களைச் செய்திருந்தால், நாடகத்தின் செய்தியை இலகுவாக எம்மவர்க்கு உணர்த்தியிருக் கலாம்.

முருகையன்

பாரதியின் சுயசரிதை

மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

திருமணமும் காதலும்

பாரதியின் சுயசரிதையில் அவர் தனது திருமணம் பற்றிக் கூறுகின்ற செய்திகள் சிந்தனையைத் தூண்டுவதாக அமைகின்றன; காதலைப் பற்றிப் பல பாடல்களைப் பாடிய பாரதி, அது கைகூடா விடில் சாதலே வழியெனக் குயிற்பாட்டிற் கூறிய பாரதி, சொந்த வாழ்க்கையில் அத்தத்துவம் பயன்றது என்பதையே புலப்படுத்தி யுள்ளாரெனலாம். தான் காதலித்த பெண்ணை மணம் முடிக்காமல் வேறொரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் பாரதிக்கேற்பட்டது.

"ஆங்கோர் கன்னியைப் பத்துப் பிராயத்தில்
ஆழநெஞ்சிடை ஊன்றி வணங்கினன்
ஈங்கோர் கன்னியைப் பன்னிரண்டாண்டனுள்
எந்தை வந்து மணம் புரிவித்தனன்
திங்கு மற்றிதிலுண்டென்றறிந்தவன்
செயலெதிர்க்கும் திறனிலனாயினேன்"

என்று தனது சுயசரிதையிற் கூறிச் செல்வது நடைமுறை வாழ்க்கையை நன்கு புலப்படுத்துகிறதெனலாம். சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகளும், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளும் சேர்ந்து காதல் மணத்தைத் தடுக்கின்ற இந்தக் காலத்திலே பாரதியின் கூற்று திக்கத்தரிசனம் என்று கொள்ள முடியாது. சொந்த வாழ்க்கையில் இலட்சியங்கள் கைகூடாமற் போவதுண்டு என்றே நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இதே பாரதி காதல் திருமணத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

"காதலினால் மானிடர்க்குக் கலவியுண்டாம்
கலவியிலே மானிடர்க்குக் கவலைதீரும்
காதலினால் மானிடர்க்குக் கவிதையுண்டாகும்
கானமுண்டாம் சிற்பமுதற் கலைகளுண்டாம்
ஆதலினால் காதல் செய்வீர் உலகத்தீரே
ஆஃதன்றோ இவ்வுலகத் தலைமையின்பம்
காதலினால் சாகாமல் இருத்தல் கூடும்
கவலைபோம் அதனாலே மரணம் பொய்யாம்"

என்ற பாரதியின் பாடல் அவர் சுயசரிதையிற் குறிப்பிடும் நடை முறைக் கொள்கையோடு மாறுபட்டதாகவே அமையுந்தன்மைய தெனலாம்.

வாழ்வின் விதி

பாரதியின் சுயசரிதையிலே அவர் தனது வாழ்க்கையில் நடந்த சில சம்பவங்களையே கூற முற்படினும் அவற்றையே தனது மனதின் அடித்தளத்தில் கொண்டு ஏனைய பாடல்களையும் பாடியுள்ளாரெனலாம். அவரது பாடல்களிலே இக் கருத்துக்கள் வெளிப்படையாகவும் மறைமுகமாகவும் பரந்து காணப்படுகின்றன. உதாரணத்திற்கு விதிபற்றிய அவரது கருத்தினை எடுத்துக் கொண்டால் 'பார்மிசை ஊழ்கடந்து வருவதும் ஒன்றுண்டோ' எனப் பாரதி தன் சுயசரிதையில் எழுப்பிய கேள்வியின் விடையாகப் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளாரெனலாம். அக்கவிதைத் தொகுதியிலேயே (9) 'விதியே!..... விதியே!' என்று ஒரு பாடல் அமைந்துள்ளது. இப்பாடலின் தொடக்க அடி பதிப்புக்களிலே குறிக்கப் படவில்லை. அதற்குரிய காரணத்தை இங்காய்வது விரித்துரைக்க முற்படுமாதலால் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலில் 'விதியே விதியே தமிழ்ச் சாதியை என்ன செய்யக் சருதியிருக்கியுடா?' என்று கேள்வி கேட்கும் பாரதி பல்வேறு பாடல்களில் விதிபற்றிய கருத்துக்களைப் பொறித்துள்ளார்.

"மெய்க்குங் கிருதயுகத்தினையே
கொணர்வேன் தெய்வவிதியிஃதே"

என்று தார்மிக ஆவேசத்தோடு கூறும் பாரதியே

"விதியுண்டு தொழிலுக்கு விளைவுண்டு குறைவிலை
விசனப் பொய்க்கடலுக்கு குமரன் கணையுண்டு"

என்று அமைதியும் காண்கிறார். பாரதநாட்டில் பண்டைக் காலத்தில் விதியின் சதியால் விளைந்த ஒரு போரிற்குக் காரணமான நிகழ்ச்சியைத் தமது கவிதைகளின் வாயிலாகப் 'பாஞ்சாலி சபதத்தில்' காட்டுகின்றார்.

"சதி செய்தார்க்குச் சதிசெயல்
வேண்டும் என் மாமனே - இவர்
தாமென் அன்பன் சராசந்தனுக்குமுன் எவ்வகை
விதிசெய்தார் அதைஎன்றும் என் உள்ளம்மறக்குமோ"

என்று துரியோதனன் வாயிலாகவும்,

"விதிசெய்யும் விளைவினுக்கே - இங்கு
வேறுசெய்வார் புவிமீதுளரோ".....

விதி விதி விதி மகனே - இனி
வேறெது சொல்லுவனட மகனே
கதியுங் காலமன்றோ - இந்தக்
கயமகனென நினைச் சளந்துவிட்டான்?"

என்று திருதராட்டினன் வாயிலாகவும்,

"இங்கிலை யாவும் தவறிலா -- விதி
ஏற்று நடக்கும் செயல்களாம்
சங்கிலியொக்கும் விதிகண்டிர் - வெறுஞ்
சாத்திரமன்று சத்தியம் - விதி
போன்று நடக்குமுல சென்றே - கடன்
போற்பு ஒழுகுவர் சான்றவர்"

எனத் தருமன் வாயிலாகவும்,

"குலமெலா மழிவெய்திடற் கன்றோ
குத்திரத் துரியோதனன் தன்னை
நலமிலா விதி நம்மிடை வைத்தனன்"

என விதுரன் வாயிலாகவும்,

"விதியோ கணவரே
அம்மிமிதித்தே யருந்ததியைக் காட்டியெனை
வேதச் சுடர்த் தீ முன்னர் வேண்டி மணஞ்செய்து
பாதகர் முன்னிந்நாட் பரிசுமித்தல் காண்பீரோ?"

என்று திரௌபதி வாயிலாகவும் பாரதி விதியின்பால் வேறு வடிவங்களைக் காட்ட முற்பட்டுள்ளாரெனலாம். தன் சொந்த வாழ்வில் அவர் விதியைக் கண்ட தன்மைகளின் வெளிப்பாடுகளே இவையெனலாம். விதியின் விளைவு கண்டஞ்சாது வீரங் கொண்டவனாகப் பாஞ்சாலியின் கணவனாகிய அர்ச்சுனனைக் காட்டப் பாரதி முற்பட்டுள்ளார்.

"தருமத்தின் வாழ்வதனைச் சூது கவ்வும்
தருமம் மறுபடி வெல்லுமெனுமியற்கை
மருமத்தை நம்மாலே உலகம் கற்கும்
வழிதேடி விதியிந்தச் செய்கை செய்தான்
கருமத்தை மேன்மேலும் காண்போம் இன்று
கட்டுண்டோம் பொறுத்திருப்போம் காலம்மாறும்
தருமத்தை அப்போது வெல்லக் காண்போம்
தனுவுண்டு காண்டவமதன் பேர் என்னுன்"

என்று அருச்சுனன் முழங்குவது பாரதியின் எண்ணத்தையே வெளிப்படுத்துகின்றது. வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பங்களுக்கு ஏதோ ஒருவிதத்தில் அமைதியைக் காணக் கவிஞன் முற்படுகின்றான். அதற்குத் துணையாக அவர் விதியையும் அழைக்கத் தவறவில்லை. பேராற்றல் படைத்த கவிஞனாகப் பாரதி சிறப்படைந்திருந்தாலும் தானும் ஒரு சாதாரண மனிதனே என்பதையும் அவர் மறந்தாரில்லையென்பது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கதாகும். தமிழ் மொழிக்குப் புதிய உயிர்தருதல் வேண்டிக் காவியத்தைப் பாட முற்பட்ட பாரதி சமூகத்திற்கும் ஊக்கம் கொடுக்க முற்பட்டுள்ளார். பழமையை எடுத்துப் புதியகோணத்திலே பார்வையிடச் சமூகத்திற்கு வழிகாட்டியுள்ளார். தன் சரிதை மட்டுமல்லத் தனித்தனி ஒவ்வொருவரது சரிதையும் சமூகத்திற்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று பாரதி கருதிப் போலும் இதனைப் பாடியுள்ளார். கர்மவிதியென்பது உண்மையின் உருவமேயென்பது அவரது அபிப்பிராயமாக இருந்திருக்க வேண்டும். பகவத்கீதை கூட இதனையே வலியுறுத்துகின்றது. தத்தம் தலைவிதியை நினைவிக்கும் சுதந்திரம் மனிதனுக்கு உண்டு என்ற கொள்கையில் பாரதிக்கிருந்த நம்பிக்கையும் இங்கு புலப்படுகின்றது. விதியின் மேல் பழியைப் போட்டு அறியாமையாச இருந்த சமூகத்திலே அதற்குக் காரண காரிய ரீதியான விளக்கத்தைப் போதிக்க முற்படுகிறார். இதனாலேயே

"தாழ்வுபெற்ற புவித்தலக் கோலங்கள்
சரதமென்றனல் யானும் அறிகுவேன்
பாழ்கடந்த பரநிலை யென்றவர்"

பகரும் அந்நிலைபார்த்திலன் பார்மிசை
ஊழ் கடந்துவருவது மொன்றுண்டோ
உண்மை தன்னிலோர் பாதிபுணர்ந்திட்டேன்''

என்று தன் சுயசரிதையை ஆரம்பித்துள்ளார்;

பின்வந்த சுயசரிதை

பாரதியைப் போன்று தனது வாழ்க்கை வரலாற்றினையெழுதப் புகுந்த இன்னொரு தமிழறிஞர் வ. உ. சி. ஆவர். இவரெழுதிய சுயசரிதை 1946-ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இந்தச் சுயசரிதை முழுவதும் அகவற் பாவால் அமைந்தது. நாட்டுச் சிறப்பு, நகரச் சிறப்பு, குடும்ப வரலாறு என்னும் மூன்று சிறப்புகளைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு அவரது பிறப்பு முதல் அவர் 1912-ல் சிறையினின்றும் விடுதலை பெற்றது வரையிலான நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ச்சியாக விவரிக்கப் படுகின்றன. தனது பிறப்பைப் பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் போது முந்திய கனவுகளையோ அன்றேல் தீர்க்க தரிசனங்களையோ இணைக்காது உண்மைத் தன்மையுடன் கூறிச் செல்லும் வ. உ. சியின் வரலாறு பாரதியின் சுயசரிதையோடு இப்பண்பிலே ஒற்றுமைப்படுகின்றதெனலாம்.

தனது குறைகளை வ. உ. சி. தம் பொறுப்பிலே ஏற்றுக் கொள்கிறார். 'மதுரநாயகம் என்னும் மாணிறை புலவன் சதுர மாயெனக்குச் சாற்றினனாயினும் என்னுடைக் குறையால் இடறி னேன் பரீட்சையில்' (10) என்பது முதல் கப்பல் கொம்பனிக் கூட்டாளிகள் இவரை விலக்கிவிட்டு பின்னர் ஏஜெண்டாக நிய மித்தபோது அதையும் ஏற்றுக் கொண்டதை 'நன்றென மொழிந் தேன் நாணம் விடுத்தே' என்று நினைவு கூருவது வரை தமது குறைகளை மறைக்காமல் பேசுகின்றாரெனலாம். சிறையில் அவர் வாழ்வு முழுவதும் சுயசரிதையிலே விபரிக்கப்படுகின்றது. பெரும் பகுதி அவர் சிறைவாழ்க்கையில் இருந்தபோதே எழுதப்பட்டமையால்தான் அங்கு பெற்ற அனுபவங்களை விரிவாக அவர் குறிப்பிடுகிறாரெனலாம்:

''சதுரமாகச் சர்க்காரொடுபல
சண்டைகள் புரிந்து தன் திறம் நாட்டி
எண்டிசையும் புகழ் இயம்பிட நிற்கும்,
நமது பாஞ்சால நாயகன் சரிதமும்
எமதுளம் களித்திட இன்பொடு கேட்டோம்''

என்று அவர் கூறும்போது தனதுள்ளத்திலே சிறைவாழ்வில் ஏற்பட்ட இன்ப நிகழ்ச்சிகளை எவ்வாறு இணைத்துக் கொண்டார் என்பது புலப்படுகின்றது.

இன்னும் பாரதியைப் போலவே தனது கல்வி பற்றி வ. உ. சியும் குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்றார்.

''திருவள்ளுவரின் தெய்வ மாமறையின்
பெருவளக் குறள்கில பேணிப்படித்தேன்
நந்தாது விளங்கும் நற்சூக நூல்களுள்

சிந்தாமணியும் சிலப்பதிகாரமும்
மணிமேகலையும் மற்றுஞ் சிலவும்
துணிவோ டெடுத்துத் தொடங்கினேன்... முடித்திலேன்''

என்று அவர் கூறும்போது அவரது உண்மையான உள்ளத்தைக் காணமுடிகின்றது. தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிப் புலமையும், சங்க இலக்கியங்கள் ஐம்பெருங் காப்பியங்கள், புராண இதி காசங்கள், நீதி நூல்கள், வேதாந்த நூல்கள் ஆகியவற்றில் நல்ல பயிற்சி பெற்ற பின்னரே வ. உ. சி. நாற்பதாண்டுச் சிறைத்தண்டனையைப் பெற்றார். இதனால் அச்சந்தர்ப்பத்திலே தன் வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை நினைவு கூரும்பொழுது, தாம் அவ்வக்காலங்களிலே கொண்டிருந்த உணர்வுகளையும் அவர் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றார்.

பாரதியும், வ. உ. சியும் நண்பர்களாக இருந்த போதும் சில சந்தர்ப்பங்களிலே கருத்துப் போரிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பற்றிய செய்திகள் அக்காலத்தில் வெளிவந்த 'ஞானபானு' என்னும் பத்திரிகையில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் பாரதியின் சுயசரிதை காலத்தால் முந்தியதாக அமை கின்றது. இதனால் பாரதியின் சுயசரிதை வ. உ. சிக்கு ஒரு வழி காட்டியாக அமைந்ததுவோ என்றும் எண்ண முடிகின்றது. ஆனால் இரு சுயசரிதைகளிலும் அமைப்பிலே வேறுபாடுமுண்டு. வ. உ. சி. பழைய புராண மரபினைத் தமது சுயசரிதையிலே கையாள முற்பட்டிருக்கிறார். பாரதியோ தன் வாழ்க்கையின் சில அம்சங்களை மட்டுமே சுட்டிக் காட்ட முற்படுகின்றார். தன் வாழ்க்கையில் தன்னை மாற்றத்திற்காளாக்கிய நிகழ்ச்சிகளை மனத் தில் வைத்துப் பேண முற்பட்டிருக்கிறார். அதுவே அவரது கவிதை ஆற்றலுக்குக் காரணமாக இருந்ததென அறிஞர் கருதுகின்றனர்.

''பாரதியார் இருவகை வாழ்வு வாழ்ந்து வந்தார். ஆனாலும் இரு கவலைச் சுமையுடனும் வருந்தினார். இவர் தம் வாழ்வு துன்பப் புயலில் அலைக்கப்பட்டாலும் இவரது வாழ்வில் நலம் கோடைக் கால இலைகள் போலவும் உதிர் கனி போலவும் போக்கும் வரவு முள்ளதாயிருந்தது. இவரது ஊன் வாழ்விற்குப் பொருட் செல்வம் இறைக்க இறைக்க ஊறுதலில்லாது மடைவாய் திறந்த நீர்போல் வழிந்தோடியது. சிறிது எய்ப்பினில் வைப்பாக இருந்தாலும் மாற்றற்கரிய கவலைக்கு மனக்கவலைக்குத் தூதாக நின்று வறுமையினை வளர்த்தது. எனினும் எளிமையே இவரது அறிவாற்றலையே மலரச் செய்து பாவாழ்வில் ஆக்கம் அளித்தது. கவலை வயப்பட்டாலும் பாரதியார் நாட்டன்பில் தமதுள்ளத்தைப் பறிகொடுத்து வெறிபிடித்தவர் போலத் தனது ஆக்க சக்தியினையும் உரம் பெற்ற உணர்வினையும் பிணைத்துக் கவியணி செய்வாராயினார்'' (11) என்ற சோமசுந்தரம்பிள்ளையின் கருத்து பாரதியின் கவிதைகளின் வளத்திற்குக் காரணத்தை உணர்த்தி நிற்கின்றதெனலாம். இங்கு பாரதியின் கற்பனாசக்தியும் கவித்திறனும் பொலிவு பெற விளங்கும் குயிற்பாட்டிலே அவர் கூறுவது கவனத்திற்குரியதாகும்.

''முன்னிக் கவிதை வெறிமூண்டே நனவழியப்
பட்டப் பசலிலே பாவலர்க்குத் தோன்றுவதாம்
நெட்டைக் கனவின் நிகழ்ச்சியிலே.....''

அவரது நெடும் பாட்டாகக் குயிற்பாட்டு வந்தமைய இதைவிட வேறு காரணம் தேட வேண்டுமா? தன் வாழ்க்கை அனுபவமும், கவிதையும் எவ்வாறிருந்ததென்பதை அவர் எடுத்துக் காட்டும் பாங்கு சிறப்பானது.

உண்மைக் கவிஞனாகியது

கவிதைக்கு ஜீவ ஊற்றாக இருப்பது வாழ்க்கை. கவி வாழ்க்கையில் இருந்தே தன் ஆவேசத்தைப் பெறவேண்டும். வாழ்க்கையில் மறைந்துள்ள புதுச் சக்திகளைத் தன் உள்வீழியாற் கண்டு அனுபவித்து அவற்றிற்குப் புது உருவந்தந்து வெளிப்படுத்துவதே கவிஞன் கலை. தமிழ்க் கவிதை பல்லாண்டுகளாக இந்த இரகசியத்தை மறந்திருந்தது. அதனால் கவிதையின் ஜீவ ஊற்று அடைபட்டிருந்தது. அவ்வடைப்பைத் திறந்துவிட்டு மக்களின் வாழ்க்கையிற் பாய்ச்சி அதைச் செழுமைப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. பாரதி இப் பணியினைத் தமது 3-வது வயதிலேயே மேற்கொண்டார்.

பாரதியார் பத்தாண்டுகள் புதுவையில் இருந்த காலத்திற்குள் அவரது படைப்பின் பெரும் பகுதிகள் வெளிவந்தன. வேதாந்தப் பாடல்கள், சக்திப் பாடல்கள், பெண் விடுதலைப் பாடல்கள், சுயசரிதை, வசனகவிதை, முதலியவையும், கண்ணன் பாட்டு, குயிற் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகிய மூன்று சிறு காப்பியங்களும் இக்காலத்திற்குள் வெளிவந்தன. அரவிந்தர், வா. வே. சு. ஐயர் போன்றோரது நட்பு பாரதியைத் தேசிய கவியாகவும், தமிழ் மொழிக்குப் புத்துருவம் தந்த தேசிய வாதியாகவும் மாற்றியதெனலாம்.

பாரதி பாடிய சுயசரிதையே பாரதியின் உண்மை உருவத்தை எமக்குப் புலப்படுத்துகின்றதெனலாம். பாரதியை அவன் கவிதா சக்தியின் வளர்ச்சியை இனங்கண்டு கொள்ளப் பாரதி குறிப்பிட்ட சுயசரிதை நிகழ்ச்சிகள் உதவுகின்றன. தந்தையின் மரணம் பாரதியின் உலகியல் அறிவு வளர வழிவகுத்தது. அறிவுள்ள மகனாக ஆண்டவன் அருளை வேண்டவும் வைத்தது. அதுவே அவர் பாடிய சுயசரிதையின் இறுதிப் பாடலும் ஆயிற்று.

“அறிவிலே தெளிவு நெஞ்சிலே உறுதி

அகத்திலே அன்பினோர் வெள்ளம்

பொறிகளின்மீது தனியரசாணை

பொழுதெலாம் நினது பேரருளின்

நெறியிலே நாட்டம் கருமயோகத்தில்

நிலைத்திடல் என்றிவையருளாய்

குறிகுணமேதும் இல்லாதாய் அனைத்தாய்க்

குலவிடு தனிப்பரம் பொருளே”

(முற்றும்)

இதோ மனிதன்

மு. புஷ்பராஜன்

இந்தச் சேற்றை இழந்து விட்டால் வாழ்க்கையில் ஒரு பெரிய இழப்பு ஏற்பட்டுவிடும் என்பதுபோல், தன் மனைவியிடுத்துவிடுவாளோ என அச்சம் கொண்டதுபோல், பெண்கள், குழந்தைகள், கர்ப்பவதிகள் எவரையும் கவனியாது அவசரமாய் முண்டியடித்துக் கொண்டு ஏறு முன் யன்னல்களினால் ‘சூட்கேசையோ’ அன்றி ‘லேஞ்சியையோ’ சேற்றில் போட்டு நிச்சயப்படுத்தி, பின் சாவகாசமாக ஏறி அந்தச் சேற்றுக்காகச் சண்டை பிடித்த இந்த மனித உயிர்கள்; இப்போ அப்பிரக்ஞை எதுவுமற்று வஸ்ஸின் வேகத்திற்கு தலையாட்டித் தூங்குவதையும், நமக்குப் பிடித்த கதைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் காண அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது;

கிழவிகள். கர்ப்பவதிகள். கைக்குழந்தையுடன் வரும் பெண்கள் யாராவது சேற் இல்லாமல் மேல் கம்பியையோ, சேற்றின் பின்புறத்தையோ பிடித்து அவ லப்படும்போதும், திடீரெனத் தூங்கும் இவர்கள், இந்தக் கொண்டக்டர் நாள் முழுவதும் நின்ற நிலையில் நிற்கிறானே என நினைத்திருப்பார்களா என எண்ணினான்;

‘போன ஞாயிற்றுக் கிழம நேடியோவில தணியாத தாகம் நாடகம் கேட்டீரா? அசல் கழட்டு’

குரல் வந்த திசையில் இவன் பார்வை படர்ந்தபோது நாடி வரை கீழிறங்கிய மீசை முகம் இவனைப் பார்த்து விசமமுடன் சிரித்தது.

‘வஸ்சுக்க நடக்கிறத நல்லா கழட்டினாங்க. பொம்பிள் பின்னுக்கிருந்தா றைவர் ஸ்பீரா ஓடுறது. பொம்பிளையள் சேற்றில கொண்டக்ரர் சாயிறது, மிச்சக் காசு ஐஞ்சம், பத்திச்சம் குடுக் காத்து..... எல்லாம் நல்லாக் கழட்டினாங்க.....’

இதற்காகவே காத்திருந்தது போல் வஸ் நிறையச் சிரித்தார்கள். சிலர் கேவியாக இவனைப் பார்த்தார்கள்.

கணக்கைக் கூட்டுவதுபோல் இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் கொண்டக்ரர். அவர்களைப் பார்த்து சிரிக்க முனைந்தவன், தனக்கே உரித்தான ஒரு கேலிக்கு, தானும் சிரிப்பது, இளிச்ச வாயனுவதாய்த்தான் முடியும் என எச்சரிக்கை கொண்டு ஏதும் அறியாதவன் போல் கணக்கைக் கூட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

தான், கேட்டும் கேளாதது போல் பாவனை பண்ணுவதாக, இவர்களில் சிலர் நினைப்பார்கள் எனவும் எண்ணினான்.

ஆண்கள் அருகில் சாய்ந்து நிற்கையில் அர்த்தமாகாதவை, பெண்கள் அருகில் நிற்கையில் அர்த்தமாவது, இவர்களது பொருமையின் ஏமாற்றத்தில் எதிரொலிதான்.

மாற்றிக் கொடுப்பதற்காகவே கொண்டட்டர்மார் இருக்கிறார் என்ற நினைப்பில் 'தான்' காசு கொண்டுவரும் இவர்கள் சில்லறை கொண்டுவந்தால் என்ன என்று நினைத்தவன் திடீர் என அதிர்ந்து குலங்கி நின்ற பஸ்சைக் கண்டு தடுக்கிட்டான்.

பாய்ந்து ஏறிய ரிக்கற் பரிசோதகர்களைக் கண்டு நெஞ்சு அதிர்ந்த போதிலும், பின் நிதானமாகப் புத்தகத்தினுள் இருந்த தாள் காசுகளை எடுத்துவிட்டுப் புத்தகத்தைக் கொடுத்தான்.

காவலுக்கு நிற்பவர்போல் முன் வாசலிலும், பின்வாசலிலும் இருவர் இருவராக நிற்க, ஒருவர் ரிக்கற்றை வாங்கி புத்தகத்துடன் ஒப்பிட்டுச் சரி செய்து கொண்டுவந்தார்.

பின் வாசலில் நின்ற பரிசோதகர் ஒரு கள்வனைப்போல் இவனைப் பார்க்க, எரிச்சல் கொண்ட இவன், அலேக்காக ஒரு பாட்டை, மெல்லியதாக, வாயசைத்துப் பாடித் தன் குழப்பமற்ற தன்மையை நிரூபிக்க முயன்றான்.

ஒரு பொலீஸ்காரனைக் கண்டதுபோல், அச்சம் கொண்ட பிரயாணிகள், அவசரம் அவசரமாக ரிக்கற்றை பரிசோதகரிடம் நீட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பரிசோதித்துக் கொண்டு வந்தவர் பின் சீற்றிலிருந்து

தூங்கியவனை எழுப்பியபோது அவன் அப்பாவித்தனமாக விழித்துக்கொண்டிருந்தான்.

'ரிக்கற் எங்க... ம்... ம்... எடுங்க'

அந்த முகத்தைப் பார்த்த போது இவனுக்குத் 'திக்' என்றது. அந்த முகத்திற்கு ரிக்கற் கொடுத்ததாக ஞாபகமே இல்லை.

'ரிக்கற் வாங்கினியா.....? காசு குடுத்தியா.....?' பரிசோதகர் சற்று அதட்டினார்.

'ஓம்' எடுத்தான் காணயில்ல— அழகை மெலிந்து அவன் குரலில் கலந்திருந்தது.

கலவரம் கொண்ட இவன் பரிசோதகர் காதலுள்—

'எங்க ஏறின தெண்டு கேளுங்க'

'எங்க ஏறியை?'

'திருக்கேஸ்வரத்தில்'

'திருக்கேஸ்வரத்தில் ஒரு வரும் ஏறியில்'— இவன் நல்ல பிள்ளைத்தனமாக முந்திக்கொண்டான்.

'மன்னுரிலயா ஏறியை?...'

ஓம் என்பதுபோல் தலையை ஆட்டினான்.

'மாந்தையிலயா?'

அதற்கும் ஓம் என்பதுபோல் தலையாட்டல். கோபம்கொண்ட பரிசோதகர் அவன் நெஞ்சில் தள்ளினார்.

'என்ன மன்னுரிலெங்கிரய், மாந்தையிலெங்கிரய், திருக்கேஸ்வரம் என்கிரய்... உண்மையைச் சொல்லு'

எண்ணை அறவேயற்ற தலை, கிழிந்த சேட்டு, கையில் ஒரு சிலப்பை ஆகியவைகளுடன் அப்பாவிபோல் விழித்துக்

கொண்டிருந்தான். அவனைப் பார்க்கும்போது சமீபத்தில் நடந்த இனக்கலவரத்தில் தப்பி வந்த அகதியில் ஒருவரை இருக்கக் கூடுமென இவன் நினைத்த போது இரக்கம் கொண்டான்.

'எங்கவரைக்கும் போறய்...'

கடுமையாக ஒலித்தது பரிசோதகரின் குரல். அவனோ வஸஸுக்கு முன்னால் கையைக் காட்டினான்.

'முளங்காவிலா'

அருகிலிருந்த பிரயாணிகேட்க, ஓம் என்பதுபோல் தலையை ஆட்டிக் கொண்டான். ஏதோ தப்பினால் போதும் என்பது போலிருந்தது.

அவனை உற்றுப் பார்த்த பரிசோதகர் சிறிது நேரத்தின் பின் இவனை நோக்கி—

'மன்னுரிலிருந்து முளங்கா விலுக்கு எவ்வளவு ரிக்கற்காக?'

'பூண்டு ருவாய்'

பின் புத்தகத்தில் பரிசோதகர் எதையோ எழுதிக் கூட்டினார்.

'ஏய் இருவத்தாறு ருவாய் எடு'

'ஐயா! என்ன விட்டிருங்க' அழகை மெலிந்து கலந்த அவன் குரல், கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தது. பரிசோதகர் முகத்தில் கடுமை ஏறிக்கொண்டிருந்தது.

'இவன்ர பொக்கற்ர சோதியுங்க...'

இதற்காகவே காத்திருந்தவர்போல் இருவர் எழுந்து அவனது கிழிந்த சேட்டு, அழக்கடைந்த வேட்டி ஆகியவற்றை பரிசோதித்து ஏமாற்றத்துடன் உதட்டைப் பிதுக்கிக் கொண்டார்கள்.

வேட்டி அவிந்து தலைப்பு அரைய, அவற்றை அள்ளிச்

செருகிப் பிடித்தபடி, கண்களில் நீர் மல்க பரிதாபமாய் நின்ற அவனைப் பார்க்க அந்த இருவர் மீதும் இவன் ஆத்திரம் கொண்டான்.

'இங்க இருக்கிற ஆக்களட்ட காசுவாங்கி இருவத்தாறு ரூபா சேர்த்துத்தர்'

பரிசோதகர் குரல் கடுமையாக ஒலித்தது. செருகிப் பிடித்த வேட்டியுடன் நின்ற அவன் முத்து முன்னால் தள்ளிவிடப்பட்டான்.

'ஐயா! ஐயா! அஞ்சம் பத்திச்சம் தாருங்க' பிச்சைக்காரன் போல் கையை நீட்டி இரந்தான்.

'இத நேரத்தோட துவங்கியிருந்தா இந்தக்கெதி வரா தே'

முனையிலிருந்து எழுந்த குரலுக்கு சிரிப்பொலி சிந்தி எழுந்தது. பரிசோதகரும் குரலுக்குரிய வரை மெச்சுவது போல் தலையை ஆட்டிக் கொண்டார்.

'ஐயா! ஐயா! என்ன விட்டுங்கையா... நான் இறங்கி நடந்து போறன்'

பரிசோதகர் விடமுடியாது என்பதுபோல் தலையை ஆட்டினார்.

'முன்னுக்கிருந்து காசுகேள் ஆரும் தருவினம்'

மீண்டும் அவன் பின்னுக்கிருந்து கேட்கத் தொடங்கினான். அவன் அருகிருந்த சிலர் 'அங்க... அங்க...' என பெண்கள் இருந்த சீற்றைக் காட்டினார்கள்.

எல்லோரிடமும் இருந்து விலகி பெண்கள் முன் சென்று கையை நீட்டினான். அவர்களோ லேஞ்சியால் வாயைப் பொத்தியபடி குனிந்து சிரித்தார்கள்.

‘கேள்பா கேள், அஞ்சம் பத்திச்சம் தூங்கெண்டு கேள். அம்மாமார் தருவினம்’

பெண்களுடன் சம்பந்தம் படுவதால் பல குரல்கள் சேர்ந்து கொண்டன. சிலர் அவனைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தார்கள். அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க மனமிருந்தும் கேவிக்கு அஞ்சி ஒதுங்கியது போலிருந்தார்கள்.

இதைப் பார்க்கப் பார்க்க இவனுக்கு சகிக்க முடியாத அவமானமாக இருந்தது. ‘இதோ மனிதனைப் பாருங்கள், இதோ மனிதனைப் பாருங்கள்’ என வஸ்ஸே அதிரும்படி கத்த வேண்டும் போலிருந்தது. சுற்றியிருந்தோரைப் பார்க்கப் பார்க்க ஆத்திரமாயிருந்தது. அவன் பரிசோதகரைச் சுரண்டினான்.

‘நானந்தக் காசக் கட்டுறன்’

இவனது அமைதியான குரலில் கேவிகள் மறைந்தன. எல்

லோரும் அர்த்த பாவத்துடன் பார்த்தார்கள்.

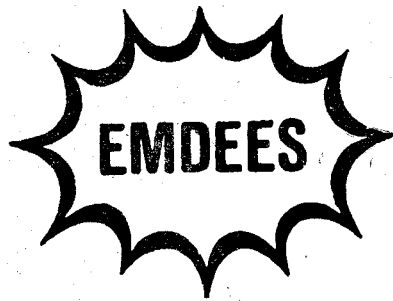
‘உன்ர சொந்தக்காரனா?’

பரிசோதகர் விசமமுடன் கேட்டார். இவனுக்கு அவர் முகத்தில் அறைய வேண்டும் போலிருந்தது. ஆயினும் அடக்கிக் கொண்டு இல்லை என்பது போல் தலையாட்டினான்.

பின் ஏன் என்பது போல் நெற்றியை சுருக்கினார் பரிசோதகர்.

எதுவும் பேசாமல் பரிசோதகரையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இவனது அமைதியான — உறுதியான பார்வையில் அவன் மனிதன் என்ற பொருள் செறிந்திருந்தது.

எனக்கென்னவோ தெரியாது என்பது போல் பரிசோதகர் உதட்டைப் பிதுக்கித் தோளைக் குலுக்கிக் கொண்டார். *

நறுமணத்திற்கு
நுரை வளத்திற்கு
பளிச்சிடும் வெண்மைக்கு
எம்டீஸ் சோப்

எம்டீ ஏஜன்சி, தொழிற்பேட்டை, அச்சவேலி

அட்டைப் படம்

அமரர் அ. ந. கந்தசாமி

முற்போக்கு இலக்கியத்தின்
கலங்கரை விளக்கம்

எஸ். அகஸ்தியர்

ஈழத்து முற்போக்குத் தமிழிலக்கிய முன்னணிப் போராளிகளின் முதல்வரும், சிறந்த படைப்பாளியும், இலக்கியத்தின் சகல வடிவங்களிலும் தன்னிகரற்று விளங்கியவருமான எழுத்தாளர் அ. ந. கந்தாமி அமரராகி 12 ஆண்டுகளாகின்றன.

‘மக்கள் பக்கம் சார்ந்து மக்களுக்காக இலக்கியம் படைப்பவன் மக்களால் ஒருபோதும் மறக்கப்படவோ புறக்கணிக்கப்படவோ மாட்டான்’ என்று அ. ந. க. அடிக்கடி கூறுகின்ற வாக்கியங்கள். சுரண்டப்படுகிற அடக்கப்படுகின்ற. ஒடுக்கப்படுகின்ற, கொடுமைப்படுத்தப்படுகின்ற மக்களுக்காக எழுதுபவனையே அவர் ‘மக்கள் எழுத்தாளன்’ என்பவர். இவ்விலக்கணப் பண்புகள் அவர் சிருஷ்டிகளிலும் வெளிப்பட்டன.

‘மக்களுக்கு எழுதுவது ஒரு வகை; மக்களுக்காக எழுதுவது இன்னொரு வகை. ‘மக்களுக்கு இலக்கியம் படைக்கின்றோம்’ என்று கூறிக்கொண்டு வெறும் நச்சு இலக்கியங்களை — காமரசம், மர்மக்கதைகளை — சிருஷ்டிப்போர் போன்று அ. ந. க. இலக்கிய பீடத்தில் உலாவியவரல்

லர்; மக்ளின் சேம வாழ்க்கைக்காக மக்களைத் தூண்டும் யதார்த்த இலக்கியங்களை — முற்போக்கு இலக்கியங்களை அளித்தவராவர். அ. ந. க. ‘செக்ஸ்’ என்னும் பாலுணர்வினைக் கசடறக் கற்ற நுண்ணறிவினராயிருந்தபோதும், அவர் தமது சிருஷ்டிகளில் மறந்தும் காம உணர்வினைத் தூண்டுமபடி எழுத்தாத மக்கள் எழுத்தாளன்.

சிறு பராயத்தில் ஈழத்து இயக்க — இலக்கியக் களத்தில் தோன்றிய அ. ந. கந்தசாமி, இறுதி மூச்சுவரை இக்களத்தில் நின்று புரிந்த வீரசாகசங்களும், படைத்த காஷியங்களும் ஏராளம்.

1946 - 47 வாக்கில் ஈழத்து மறுமலர்ச்சி இலக்கியத்திற்கு வித்திட்டவர்களில் முற்போக்கு இலக்கிய சக்தியாகத் திகழ்ந்த அமரர் கந்தசாமி, ஈழத்தின் உழைக்கும் மக்கள் லாழ்க்கையுடன் இணைந்து உலக வியாபித இயக்க இயல் தத்துவ வாதியாகவும், போராட்ட உணர்ச்சிகளைக் கிளறும் வீரர்ந்த கவிஞராகவும், சிறந்த சிறுகதை, நாவல், நாடக ஆசிரியராகவும், இலக்கிய விமர்சகராகவும் திகழ்ந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஜாதித் தமிழர் பிடித்த வெறியர்கள் ருத்ர தாண்டவமாடிய வேளை — மனிதனை மனிதன் — தமிழனைத் தமிழன் சங்காரித்துக் கொடுமைகள் புரிந்து 'கொலைக்களம்' சமைத்த கோர நிகழ்ச்சிகள் மட்டுக்கடங்கா. அவற்றில் ஒன்றே வில்லுன்றிச் சுடலையில் பகிரங்கமாக நிகழ்ந்த துப்பாக்கிச் சூடு. ஜாதி வெறிபிடித்த கூட்டத்தினரின் கொடுமைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அந்த வேளையிலே ஒருநாள் யாழ்ப்பாணத்து வில்லுன்றிச் சுடலையில் அந்த வெறியர்கள் 'தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்' எனப்படுகின்ற தமது தமிழ்ச் சகோதரர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தே படுகொலை புரிந்தனர். யாழ்ப்பாணத்துச் சமூக அமைப்பில் 'அந்தஸ்து'ப் பெற்றிருந்த போதும் நமது எழுத்தாளர் அ. ந. கந்தசாமியே போர்க்களத்தின் விருந்த தளபதி போல் 'ஆகா' வென்றெழுந்து அந்த மக்களுக்காக நீதி கேட்டு வீரகாவியம் படைத்தவரீ. அன்று வில்லுன்றிச் சுடலையில் நிகழ்ந்த கொலைபற்றி அவர் யாத்த கவிதை இன்னும் ஈழத்துச் சிருஷ்டி இலக்கியக் களத்தில் அழியாச் சுடராகவும், ஜாதி வெறியர்களுக்கு எச்சரிக்கையாகவும் திகழ்கின்றது.

ஈழத்துப் பொருளாதாரத்தின் உயிர்ச் சக்தியாக அன்றும் இன்றும் விளங்கும் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அவலக் குரல்களையும் ஏக்கப் பெருமூச்சுகளையும், வாழ்க்கைப் போராட்டங்களையும் தமதாக்கி அவர்களுக்காகக் குரல்கொடுத்து இலக்கியம்படைத்த கே. கணேஷ் னி. வி. வேலுப்பிள்ளை போன்ற எழுத்தாளர்களுள் அமரர் அ. ந. க. முன்னணி எழுத்தாளராக 'விளங்கினார்' என்பதை

இன்றைய எழுத்தாளர் அறியாதிருக்கலாம். ஈழத்துப் பாட்டாளி வர்க்கமான மலையகத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கோரம் நிறைந்த சகிக்கமுடியாத வாழ்க்கைப் போராட்டங்களை தனது சிருஷ்டிகளில் உரமேற்றி அ. ந. க. வழிகாட்டிச் சித்தரித்த கதைகளும் கவிதைகளும் பலவுண்டு. அச் சிருஷ்டிகள் இன்னும் மலையகத் தொழிலாளர்களின் அவல வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதுடன், அவர்களுக்குப் புதிய பாதை காட்டும் ஸ்தூபிகளாகவும் விளங்குகின்றன. உதாரணத்திற்கு, 'நாயினுங்கடையர்' போன்ற கிறுகதைகளையும், 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே' போன்ற கவிதைகளையும் குறிப்பிடலாம். 'மக்களுக்காக எழுதுவதை' மக்கள் குரலாக நின்று படைப்பதற்குள் எழுத்தாளன் தனது தேசத்தின் கலை இலக்கியத்தை நிறைவு செய்ய முடியும்' என்னும் அவர்தம் கூற்றிற்கு அவரின் மேற்படி இலக்கியங்களே தக்க சான்று.

பிரதேசவாரியான இலக்கியங்களின் பரிணாம வளர்ச்சிகள் வெவ்வேறு புதிய வடிவமெடுத்த காலகட்டங்களில் அவற்றினைச் சரியாகக் கணித்து ஈழத்து முற்போக்குக் கலை இலக்கியம் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. இம் முற்போக்கு இயக்க இலக்கியக் களத்திலே அ. ந. க. பெரும் 'சக்தி' வானாகத் திகழ்ந்தார். அன்று 'தேசாபிமானி' ஆசிரியராகவிருந்து பின் தமிழ்நாடு 'ஜனசக்தி' ஆசிரியராகப் பணியாற்றி இன்று சோவியத் நாட்டின் தமிழ் இலக்கிய இயக்க வெளியீடுகளில் பணி புரியும் கே. இராமநாதன் அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியக் களத்தில் கந்தசாமி ஒரு படைத்தள

பதியாகவும், இலக்கியக் கோப்பி சமாகவும், செயற்றிறம் கொண்டவராகவும் திகழ்ந்தார்.

இவ்விவக்கியக் களத்தினில் தன்னிச்சை காரணமாகத் தனி மனிதவாதப் போக்கினில் சுய புராணம் பாடிய — பாடுகின்ற இலக்கியவாதிகளைச் சரியாக இனங்கண்டு முறையாக எதிர்த்துச் சமராடியவர் அ. ந. க. அவரின் பேரையும் நாவும் அவர் உயிர் பிரியும் வரை ஓய்வு கொண்டதே இல்லை. அவர் பிரிந்த பின்பும் அவரின் சிருஷ்டிகள் உயிர்த்துள்ளன.

மனிதனை மனிதன் வஞ்சித்து அபகரித்து வாழும் சுரண்டற் கொடுமைகளுக்கு முடிவு கட்டவும் சிறந்த வழி காட்டவும் முற்போக்கு இயக்க இலக்கியக் களம் பெருஞ் சாதனமாக அமைந்தது. அது போன்றே மனிதகுலத்தைப் படு முட்டாள்களாக்கி வைத்திருக்கிறது அஞ்ஞானவாதம். அ. ந. க. அக் களத்திலிருந்து இவ்வஞ்ஞானத்தைச் சாடி மெய்ஞ்ஞான ஆக்கங்களிலும் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டார். கலை இலக்கியங்களில் அஞ்ஞானச் செல்வாக்குத் தலையெடுத்து உழைக்கும் மக்களைப் பரலோகம் பார்க்கின்ற வீணர்களாகவும், கற்பிதங்களின் அடிமைகளாகவும் ஆக்கி விட்டது. இந்த அழுந்தலால் உத்ப்பட்ட அ. ந. க. விடம் எழுந்த உன்னத சிருஷ்டிகளில் 'மதமாற்றம்' என்ற நாடகம் பெரும் புகழ் பெற்றது.

எழுத்தாளன் என்பவனுக்கு இலக்கணமாக விளங்கிய பண்பாளனாகவும், முற்போக்கு இலக்கியத்தின் கலங்கரை விளக்காகவும் திகழ்ந்த அ. ந. க. 'தேசிய இலக்கியம்' என்ற அன்றைய இலக்கிய வடிவத்தினை ஈழத்துச் சமுதாயக் கடமையாக

முன் வைத்தபோது, முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாட்டினை வழக்கமாகக் கிண்டல் பண்ணும் பிற்போக்கு இலக்கியவாதிகள் போலவே சில இனவாத இலக்கியவாதிகள் தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டினையும் கிண்டல் செய்து சாடினர். இக் கட்டத்தில் முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாட்டினை விளக்கி அவர்கள் வாய்களை அடைத்தது போலவே பின்பு தேசிய இலக்கியம் என்பதன் தாற்பரியங்களை விளக்கி அவர்களின் வாய்களை அடக்கியவர் கந்தசாமி. 'முற்போக்கு இலக்கியம்', 'தேசிய இலக்கியம்', 'மக்கள் இலக்கியம்' என்கின்ற இலக்கியப் பிரிவுகளையும், அவற்றின் பண்புகளையும் இயக்க இயல் ரீதியாக விளக்கினார்.

புதுமை இலக்கியக் களத்தில் நின்று செயற்படுகின்ற முற்போக்கு மக்கள் எழுத்தாளர்கள் மீது பழமை வாதப் பிற்போக்கு இலக்கியவாதிகளும், நச்சு இலக்கியவாதிகளும் கண்டனம் புரிவது உலக இலக்கிய வரலாற்றில் புதுமையன்று! அவை வெறுஞ் சாக்குரல்கள் என்பதை நாம் கசடற அறிவோம். முற்போக்கு இலக்கியத்தினதும் தேசிய இலக்கியத்தினதும் விளைவினை இன்று சரியாகக் கணித்தால் அ. ந. க. போன்ற எழுத்தாளர்கள் எதற்காகப் போராடினார்கள் என்பதைச் சகல எழுத்தாளர்களும் அனுபவ ரீதியாக உணர்வார்; உணர்ந்துமுள்ளனர். இன்று தேசிய இலக்கியத்திற்கும் அதன் தனித்துவ ஆளுமைக்கும் இவர்கள் ஆதரவு நல்க முன்வந்துள்ளமை நமது கந்தசாமியின் சரியான தீக்ஷணியப் பார்வைக்கு எடுத்துக் காட்டு. நமது தேசிய இலக்கியத்தின் தனித்துவத்தை, அதன் சுய நிர்ணயத்தைப்

பேணாமல் இனி ஓர் அடிகூட முன்னேற முடியாது என்பதை இன்றும் ஈழத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்ற 'அந்நியக் குப்பை இலக்கியங்கள்' சவால் விட்டுக் கொள்வதிலிருந்தே கணித்துக் கொள்ளலாம். முற்போக்கு — தேசிய — மக்கள் இலக்கியங்களின் முன்னோடித் தலைமகனை அமரர் கந்தசாமியின் இன்று இருப்பின், ஈழத்து இலக்கியக் களம் 'ஆகா' வென்று கெம்பி எழுந்திருக்கும். எனினும், அவர் அமரராகும்வரை அவர் கட்டி எழுப்பிய இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் அவற்றின் கோப்பிசங்களும் இன்று ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியக் களத்தில் வீறு கொண்டு நிற்கின்றன. அவை அழியாதவை. அது போன்றே அ. ந. க. சிருஷ்டிகளும் அவர் நாமமும் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் என்றும் அழியாத சித்திரங்களாகத் திகழ்கின்றன. அவர் இலக்கிய வாழ்வே ஓர் இயக்கத்தின் காவியமாக விளங்கிற்று.

ஈழத்தில் மறுமலர்ச்சி இலக்கியத்தைத் தோற்றுவித்தவர்களில் — அதன் பரிணாம வடிவ இயக்க இயல் சிருஷ்டி இலக்கியவாதிகளாகத் திரு. அ. செ. முருகானந்தம், அ. ந. கந்தசாமி ஆகிய இருவருமே விளங்கினர். எழுத்தாளர் அ. செ. முருகானந்தம் இன்றும் நம்மோடு வாழ்ந்து புதிய இலக்கிய வடிவங்களை அளித்து வருபவர்.

அ. ந. க. வுடன் ஒருவன் பேச்சுக் கொடுத்து விட்டானா கில் அவன் அன்று ஏதாவது ஓர் புதிய கருத்தையோ புதிய விளக்கத்தையோ பெற்றுச் செல்வான் என்பதுமட்டும்தான் நிச்சயம். இதன் காரணமாக அ. ந. க. வுடன் சம்பாஷிப்பதும், தர்க்கிப்பதும், அவர் நட்பைப் பெறுவதும் தமது பாக்கி

யம் என்று நினைத்து அவருடன் நட்புக் கொண்ட கலைஞர்கள், இலக்கியவாதிகள் ஏராளம்.

அமரர் கந்தசாமியின் இதயம் இலக்கியத்தின் சாகரம் எனலாம். அவர் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளை எவரிடத்திலும் காட்டுவதில்லை. ஒரு மானிதக் கலைஞனுக்கு இருக்க வேண்டிய உயர்ந்த பண்புகள் அவர்பால் தேங்கியிருந்தன. 'இலக்கியம் மக்களுக்காகப் போராடும் சாதனங்களில் ஒன்று' என்றும், 'இலக்கியச் சாதனத்தையே பூஜிக்கும் எழுத்தாளன் ஓர் வழிபாட்டு அடிமை என்னும் உண்மையினையும் சரியாகக் கணித்த அமரர் அ. ந. க. அதனைச் செயலிலும் காட்டிய ஓர் மேதாவி.

அமரர் கந்தசாமியின் எழுத்தில் தெளிந்த நீரோடை போன்ற வெளிப்பும், எக்களித்து ஆர்ப்பரிக்கின்ற வேகமும் நிரவி இருக்கும். அவர் கையாளும் உத்திகள் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பிரமிப்பையும் புதியையும் காட்டுவன. அவர் எழுதிய 'மதமாற்றம் என்னும் நாடகத்திலும், 'மனக்கண்' என்னும் நாவலிலும் இவற்றைத் தரிசிக்கலாம்.

அ. ந. க. தான் காணும் உலகினை ஓர் கலைக் கூடமாகவே தரிசித்தார். இயக்கவாதியாக விருந்தபோது மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் யதார்த்த நிலையைப் புரிந்து அவ்வாழ்க்கை முறையினைப் படம் பிடித்துக் காட்டித் தீர்வுகாணும் அற்புதக் கலைஞனாக விளங்கிய அ. ந. க. வின் இதயம் துயில் கொள்ளும்போதும் இலக்கியத்திலும் இயக்கத்திலும் ஆழ்ந்து விடுவதுண்டு. துயின்று எழுந்ததும் அக்காட்சிகளை இலக்கிய உருவமாக வடித்து எழுதுகின்ற இலக்

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 15 — 00
[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி 1 — 07

இந்தியா, மலேசியா 20 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

கிய நெஞ்சே அவரிடம் இருந்தது. அ. ந. க. நடமாடும் ஓர் புத்தகசாலை. அவர் எங்கே எப்போ பார்த்தாலும் கலை இலக்கியம் விவகாரமாக ஏதாவது வாசித்துக் கொண்டோ, எழுதிக்கொண்டோ, சம்பாஷித்துக் கொண்டோ, தர்க்கித்துக் கொண்டோதான் இருப்பார். சர்ச்சைகளில் இறங்கிவிட்டால் போதும். சீமான் உணவைக் கூட மறந்து நாள் முழுதும் சுவை ததும்பப் புதிய கருத்துக்களை நெருப்புப் பொறிபோல் கக்கிக் கொண்டேயிருப்பார். அவர் சம்பாஷிக்கும் போது 'கல கல' வென்று சபித்து, அங்கங்கு குலங்க அட்டகாசமாகச் சிரிப்பார். எதிர்க் கருத்துக்களின் ஆளுகை அவர் சிரிப்பில் அமுங்கிவிடும்.

அ. ந. கந்தசாமியிடம் பழி வாங்கும் குணமோ இடம் ஏவல் பொருள் அறிந்து வன்மம்

சாதிக்கும் கோழைத்தனமோ மருந்துக்கும் கிடையாது. 'நாம் பிற்போக்கான கருத்துகளுக்கு வைரிகளே தவிர, அவர்களின் வைரிகளல்லர். குரோதமும் பழி வாங்கும் குணமும் இலக்கியவாதியிடம் இருக்கமுடியின் அவன் உண்மையான எழுத்தாளன்' என்னுங் கூற்றில் முழு நம்பிக்கை கொண்டவர் அ. ந. க.

அ. ந. கந்தசாமியால் எத்தனையோ கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் உருவாகப் பட்டிருக்கின்றார்கள். அத்தகையவர்களில் நடிகவேள் திரு. லட்சுமீ வீரமணி இன்று நம்மத்தியில் சிறந்த ஓர் கலைஞனாகத் திகழ்கின்றார். எந்தவோர் கலைஞனையும் உற்சாகப் படுத்தி அவனைத் தட்டிக் கொடுத்து எழுத வைப்பது கந்தசாமியின் இயல்பான பண்பு. இதன் கண் அவர் எத்தனையோ கலை இலக்கியவாதிகள் நெஞ்சங்களில் நீங்காவிடம் கொண்டுள்ளார்.

ஓர் எழுத்தாளன் — அவன் எந்த முகாமைச் சார்ந்து எழுதினாலுஞ்சரி, அவன் படைப்பு ஏதாவது ஓர் அம்சத்தில் சிறந்து காணப்படின அவனிடம் நேரிற் சென்று அவனைப் பாராட்டி விட்டே அ. ந. க. மறுகாரியம் பார்ப்பார். மாற்றார் எழுத்தை மனத்திறந்து பாராட்டும் உயர்ந்த பண்பு அனேகமாகக் கந்தசாமி ஒருவரிடமே நிறைய இருந்தது என்பதை அவரிடம் நெருங்கிப் பழகிய இலக்கிய நண்பர்கள் நன்கு கவனித்திருக்கலாம். இதனாற்றான் அமரர் அ. ந. கந்தசாமியின் நட்பையும் அவருடன் சம்பாஷிக்கும் சந்தர்ப்பத்தையும் தமது உயர்வாக — வரப்பிரசாதமாக — பாக்கியமாக — கௌரவமாக எழுத்தாளர்களும், இலக்கிய நண்பர்களும் கருதினார்கள். அவர் இலக்கியங்கள் மட்டுமன்றி அவர் பண்புகளும் அமரத்துவம் வாய்ந்தவை.

‘சகரா’ நெருப்பில் குளிர்ச்சியுடன் இச்செடிகள்.....

வீசும் காற்றே!
பெரும் புயலாய் வீசு.
வேகம் கூடினால்.....
அழிவும் பெருகும்.
துன்பமாயினும்—
சேதம் கூடி.....
மிஞ்சி நிற்கும்
கூட்டமே தேவை.
அழிந்து போன.....
சோக வடுக்களை—
தடவிப் பார்த்து
மருத்துவம் பார்க்கும்
மனோ நிலையில்—
இச்செடிகள் இல்லை.

✱

புயலொரு நாணலாய்
வளைந்து, நெளிந்து
‘தார்மீகம்’ பேசும்—
‘சுயநல’ சந்தர்ப்பங்களை
இனங்கண்டு எதிர்த்து.....
வைரம் தேவை.

✱

ஆண்டுகள் சில.....
லாபங்கள் பெற,
சாயங்கள் பூசி—
பதவிகள் பெற்று.....
மிதிபட்டது போதும்.

✱

குறுவளிகள் வீசி,
‘தானிய’ அலை தோன்றி,
தேவைக்கு ஏற்ப.....
சட்டங்கள் மாற்றி,

எது நடந்து.....
உரு மாறினும்--
உள்ளே உள்ள
‘பச்சைய’ சாறு
என்றும் மாறாது.

✱

பாமரச் செடிகளுக்கு
பன்னீர் காட்டும்.....
வாக்குறுதி, ஜாலங்கள்
தொடர்ந்து வருகிறது.

✱

சிங்கப்பூர் சீமை.....
தலைநகரானால்
சிறு செடிகளுக்கு.....
என்ன கிடைக்கும்?
இலைகளில் பலமற்ற,
உறிஞ்ச வழியற்ற.....
திக்கற்ற நிலையில்
பூமி சொர்க்கமாயினும்
உயிர்கள் ஊசலாடும்.

✱

நம்பிக்கை விதைகள்
பாலைவனத்திலும் முளைக்கும்!
சகரா தரையென்ன.....
கொடிய நெருப்பில் கூட
இந்தச் செடிகள்
நின்று பிடிக்கும்.
நம்பிக்கைக் குளிர்ச்சி.. ★
நானாய் மலர்ச்சிக்காய்
நிச்சயம் வாழவைக்கும்!

அன்பு ஜவஹர்ஷா

மிகவும் மதிப்புடையது எது?

(ஒசேஸியன் கதை)

முன்னொரு காலத்தில்
இரண்டு இளைஞர்கள் ஒரே கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் சந்திக்கும் போதெல்லாம் தங்கள் விருப்பங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்வது வழக்கம்.

‘என்னிடம் நூறு பெண் குதிரைகள் இருந்தால் என்னைப் போல ஓர் அதிருஷ்டசாலி இந்த மலகத்தில் யாரும் இருக்க முடியாது’ என்று முதல் இளைஞன் சொல்லுவான்.

‘யாருக்குக் குதிரைகள் வேண்டும்? எனக்கு இப்போது நூறு உண்மை நண்பர்கள் இருந்தால் நான்தான் பாக்கியசாலியாக இருப்பேன்’ என்பான் இரண்டாவது இளைஞன்.

‘இல்லை, குதிரைகள்தான் உயர்ந்தவை’

‘இல்லை, உண்மை நண்பர்களைவிட உயர்ந்தவர்கள் யாருமில்லை’

எது மிகவும் உயர்வானது என்பது பற்றி விவாதித்தார்கள். நண்ட நேரம் வாதப்பிரதிவாதம் செய்து இப்படி ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள்:

‘நாம் இருவரும் எங்காவது போகவேண்டும்; நமது விருப்பத்திற்கு ஏற்றபடி எதிலாவது ஈடுபட வேண்டும். குதிரைகள் வேண்டுமென்பவன் அவற்றை அடைவதற்கும், உண்மை நண்பர்களை நாடுபவன் அவர்களைத்

தேடிக் கொள்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்’

பிறகு இருவரும் வெவ்வேறு திசைகளில் கிளம்பினார்கள்.

சிறிது காலத்துக்குப் பின்னர் இருவரும் ஊருக்குத் திரும்பி வந்து பரஸ்பரம் நலம் விசாரித்துக் கொண்டார்கள்:

‘எப்படி நீ உண்மை நண்பர்களைத் தேடிக்கொண்டாய்?’

‘99 நண்பர்களைக் கண்டு பிடித்துவிட்டேன். உன் சங்கதி என்ன?’

‘எனக்கும் 99 குதிரைகள் கிடைத்துவிட்டன. ஒன்றுதான் தேவை’

‘சரி, என் குதிரையைத் தந்து விடுகிறேன். பிறகு உனக்கு 100 குதிரைகளாகிவிடும். என் குதிரை அழகானது. அருமையானது’

‘அப்படியானால் நான் உனக்கு உண்மை நண்பனாகி விடுகிறேன்’ என்றான் முதலில் பேசிய இளைஞன்.

‘ரொம்ப நல்லது, இப்போது எனக்கு நூறு நண்பர்களிருக்கிறார்கள். நான் அதிருஷ்டசாலியல்லவா?’

‘என்னிடம் நூறு பெண் குதிரைகள் இருக்கின்றன. என்னைவிட அதிருஷ்டசாலி யார்?’

முதல் இளைஞன் தன் தாயிடம் போய்ச் சொன்னான்:

'அம்மா, வீட்டை விட்டு இத்தனை நாள் வெளியே போய் ருந்தது காரியமில்லாமல் அல்ல. பாருங்கள். இப்போது என்னிடம் நூறு பெண் குதிரைகள் இருக்கின்றன. நான் எவ்வளவு பெரிய அதிருஷ்டசாலி. சீக்கிரத்தில் நான் இன்னும் பணக்காரனாகிவிடுவேன். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு பெண்குதிரையும் ஒரு ரூட்டி போடும். சில வருடங்களில் இந்தப் பகுதியிலேயே மிகப் பெரிய குதிரை மந்தைக்கு நான் சொந்தக்காரனாகி விடுவேன்.

இதைக் கேட்டு அவன் தாய் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

மற்றொரு இளைஞன் தன் தாயிடம் தான் மேற்கொண்ட நீண்ட பயணத்தைப் பற்றிச் சொன்னான். சென்ற இடங்கள், கண்ட காட்சிகள், கிடைத்த நண்பர்கள் பற்றித் தாயிடம் விவரித்தான்.

'எனக்கு இப்போது நூறு நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோரையும்விட நான்தான் பாக்கியசாலி'

அவன் சொன்னதையெல்லாம் கேட்டு தாய் தன் தலையை ஆட்டிவிட்டுச் சொன்னாள்: 'நல்லது மகனே. நான் சொல்ல விரும்புவது இதுதான். உன் நண்பர்களை முதலில் சோதனை செய்து, உண்மை நண்பர்கள் தானா என்பதைத் தெரிந்து கொள். அப்போதுதான் நீ பாக்கியசாலி என்று கூறமுடியும்'

'ஆனால் எப்படித் தெரிந்து கொள்ளுவது?'

தாய் சொன்னாள்: 'குதிரை மேல் ஏறிக் கொண்டு உன் நண்பர்கள் இருக்கும் இராமங்களுக்குக் கெல்லாம் போ. உனக்கு ஏதோ பொல்லாத காலத்தால் கையி லிருந்த சொத்து சுகம் எல்லாம்

போய்விட்டதென்று அவர்களிடம் சொல்லு. பிறகு அவர்கள் உன்னை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதைக் கவனி'

தாய் சொன்னபடி செய்வ தற்காக அவன் உடனே ஒரு குதிரையின்மீது ஏறிக்கொண்டு கிளம்பினான்.

இவன் வீட்டை விட்டுக் கிளம்பிய அன்றைய இரவே முதலாவது இளைஞனின் பெண் குதிரைகள் எல்லாவற்றையும் யாரோ ஓட்டிக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். மறுநாள் அவன் தான் பழையபடி பரம ஏழையாகி விட்டதைத் தெரிந்து கொண்டான்.

அங்குமிங்குமாக ஓடியலைந்தான். பெட்டைக் குதிரைகளைப் பற்றி விவரித்து அவற்றைக் கவர்ந்து சென்ற திருடர்களைக் கண்டீர்களா என்று வழியில் எதிர்ப்பட்டவர்களை எல்லாம் விசாரித்தான்.

எல்லோரும் 'நாங்கள் யாரையும் பார்க்கவில்லை, எதுவும் தெரியாது' என்று கையை விரித்து விட்டார்கள்.

வீடு திரும்பிய அந்த இளைஞன் தலைமேல் கையை வைத்துக்கொண்டு மூலையில் போய் உட்கார்ந்துவிட்டான்.

'என் அதிருஷ்டம் எல்லாம் கொள்ளை போய்விட்டதே. இப்போது உலகிலேயே நான்தான் மிகவும் அபாக்கியவானாகி விட்டேன்' என்று புலம்பினான்.

இதற்கிடையே இரண்டாவது இளைஞன் வீடு திரும்பி வந்து தாயிடம் இப்படிச் சொன்னான்:

'அம்மா, என் நண்பர்கள் எல்லோரும் உண்மை நண்பர்கள். நான் சொன்னதைக் கேட்டு எல்லோரும் எவ்வளவு வருத்தப்பட்டார்கள் என்பதை நீங்கள் நேரில் பார்த்திருக்க

மல்லிகை

மல்லிகை இதழ்கள் ஒவ்வொன்றையும் வருங்காலத் தேவை கருதி மிகப் பாதுகாப்பாக வைத்திருங்கள். இதழ்களைக் தவற விட்டு விட்டுப் பின்னர் எழுமூடன் தொடர்பு கொண்டு அதைப் பெற்றுத் தொகுப்பில் இணைக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் தற்காலிகமாக அசட்டையாக இருந்துவிடாதீர்கள். பின்னர் உங்களது தொகுப்பிற்கு அந்த இதழ் கிடைக்காமலே போய்விடலாம். இப்படியாகத்தான் பலர் பழைய இதழ்களைக் கேட்டு எழுதுகின்றனர். பழைய இதழ்கள் கிடைக்கலாம் என்பது உத்தரவாதமல்ல. குறிப்பாக உயர் கல்வி மாணவர்களும் தரமான இலக்கியச் சுவைஞர்களும் மாதா மாதம் தங்களுடைய பிரதிகளைப் பத்திரப் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் இதழ்களை இரவல் கொடுக்க வேண்டாம்.

மல்லிகை இதழ்களின் பெருமை உடனடியாகப் புரியாமல் இருக்கலாம். காலம் போகப் போகத்தான் அதன் பெறுமதி விளங்கும். எனவே சேமித்து வைக்கப் பாருங்கள்-

— ஆசிரியர்

வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் எனக்குப் பணமும், துணிமணிகளும், குதிரைகளும் தந்து உதவினார்கள். நான் வேண்டாம் என்று எவ்வளவு சொல்லியும் அவர்கள் காதுில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. ஜன்னலுக்கு வெளியே பாருங்கள்'

ஜன்னல் வழியாகத் தாய் பார்த்தாள். சிலர் தானிய மூட்டைகளுடனும் சிலர் கால் நடைகளை ஓட்டிக் கொண்டும், சிலர் துணிமணிகள் மட்கலங்களுடனும் வந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்தாள்.

அவர்கள் எல்லோரும் வீட்டுக்குள் வந்து 'நண்பனே, இதை வேண்டாம் என்று மறுத்து எங்களைச் சங்கடப் படுத்தாதே' என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

தாயும் மகனும் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி, அவர்கள் கொண்டுவந்த பொருட்களை எல்லாம் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளும்படி மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டனர்.

'நீங்கள் உண்மையான நண்பர்கள் தானா என்பதை சோதிக்க விரும்பினோம். அவ்வளவுதான்' என்று தாய் அவர்களிடம் சொன்னாள்.

ஆனால் நண்பர்கள் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் தாங்கள் கொண்டுவந்த பரிசுப் பொருள்களை எல்லாம் அங்கேயே வைத்து வாழ்த்துக் கூறி விட்டு ஊர் திரும்பிவிட்டனர்.

'நீ சொன்னது சரி. இவர்கள் உண்மையான நண்பர்கள் தான். நீ அதிருஷ்டசாலி என்பதில் சந்தேகம் இல்லை' என்றான் தாய்.

பிறகு அவனது நண்பனுக்கு நேர்ந்த சங்கடத்தைப் பற்றி தன் மகனிடம் சொன்னாள். உடனே அவன் அங்கு சென்று தன் நண்பர்களிடமிருந்து தனக்குக் கிடைத்த பரிசுப் பொருள்களை எல்லாம் அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு 'வருத்தப் படாதே. நண்பர்கள் இருந்தால் ஆபத்துக்கு உதவுவார்கள் என்பதை மறந்துவிடாதே' என்று ஆறுதல் சொன்னாள்.

'அது சரிதான். உண்மை நண்பனைவிட செல்வம் உயர்ந்தது அல்ல என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். உன் உதாரணத்தின் மூலம் இதை நிரூபித்து விட்டாய்' என்றான் முதல் இளைஞன்.

எங்கள் ஊர்களில்.....

மு. சடாட்சரன்

எங்களுர் எந்தவூர்?.....
எந்தவூர் சொந்தவூர்?.....
இங்கே இருக்குமார்
இந்தவூர் சொந்தவூர்!

இந்து சமுத்திரத்தின்
நித்திலம் போல் விளங்கும்
வந்த மனிதர்களை
வாழ்த்தி வரவேற்கும்
அந்தமிலாச் செல்வ அழகுகள்
சூழ்ந்திலங்கும்,
செந்தமிழ் சிங்களம்
சேர்ந்து கொலுவிருக்கும்
இங்கேதான்!
எங்களின் ஊரும் இருக்கிறது.

மஞ்ச தவழ்ந்தோடும்
மாமலை உச்சியில்
பஞ்சம் இலையெனப்
பாய்ந்தோடும் ஆறுகள்!
அஞ்சல் விடுத் தெழுந்து
ஆற்றை மறித்து நீ
கொஞ்சம் எனைத்தாழக் கொத்தி
விதைத்திடு!
விஞ்சிய இன்பமும்
வெற்றியும் உண்டெனக்
கெஞ்சி அழைக்கும்
கிழக்குக் கரையிலே;
இந்த இலங்கையில்
எங்களுர் உள்ளது!

இந்தவூர் அந்தவூர்
ஈதுக் கடுத்தவூர்,
எந்தவூ ராயினும்
எங்கும் இருக்குமார்.

சொந்தவூர் என்றுநான்
சொல்லுவேன் போற்றுவேன்!

எல்லா ஊர்களும்
எங்களின் ஊர்களே!
எல்லா மனிதரும்
எங்களின் சொந்தமே!

இந்த நா டெங்களின்
சொந்த நா டல்லவோ?
சொந்த நா டுண்மையில்
சொர்க்கத்தில் நல்லதே!

சொர்க்கத்தில் நல்ல
சுகம்பெற வேண்டுமேல்
பக்கத்தில் உள்ளோர்
பசித்திடல் நல்லதா?
வெட்கத்தை விட்டு
வெளியில் கிளம்புவோம்.
துக்கத்தில் வாழ்கிற
தோழரை நோக்குவோம்!

துக்கத்தில் சோர்கிற
தோழரைத் தூக்கி நாம்,
துக்கத்தின் காரணம்,
தொல்லைகள் யாவையும்
சொல்லி விளக்குவோம்!
சோம்பலைப் போக்குவோம்!

இந்த உலகம்
இனிக்கவும் மண்ணிலே
ஏற்றத் தாழ்வுகள்
இல்லாது பண்ணவும்,
உழைக்கும் வர்க்கமே
ஆட்சியைப் பற்றிட
பொழுது முற்றும்
பொதுப் பணி செய்குவோம்!

னி-க்குப் பதிலாக 'ழி'

சென்ற இதழ் ஆசிரியத் தலையங்கத்தின் தலைப்பில் னிக்குப் பதிலாக 'ழி' என்ற எழுத்து இடம் பெற்றுவிட்ட தவறுக்காக வருந்துகின்றேன்.

ஆசிரியத் தலையங்கத்தை நான் கைப்பட எழுதுவதில்லை. மாறாக 'டிக்கேட்' செய்ய நமது அச்சுக் கோப்பாளர் எழுத்தைக் கோப்பார். எழுத்துப் புறபையும் நான் பார்த்துத் திருத்துவதில்லை. நானே எழுதியதை நான் எழுத்துப் பிழை பார்ப்பதால் பிழை கண்களுக்குத் தட்டுப்படாது என்பதால் வேறொருவரே புறப் பார்ப்பார். எப்படியோ எழுத்துப் பிழை நேர்ந்து விட்டது. தவறுக்கு வருந்துகிறேன். வருங்காலத்தில் தவறு நேராமல் பார்க்கக்கூடிய வரை முயல்கின்றேன்.

டொமினிக் ஜீவா

இந்தியக் கவிக்குயில் சரோஜினி நாயுடுவின் 100 வது ஜனன விழா

இந்தியக் கவிக்குயில் சரோஜினி நாயுடுவின் 100 வது ஜனன தினத்தையொட்டிய விழாக் கூட்டமொன்று கடந்தவாரம் மாஸ்கோ நட்டபுறவு இல்லத்தில் நடைபெற்றது.

சோவியத் மக்களால் அவரது படைப்புக்கள் வாயிலாக பல காலமாக அறியப்பட்டவரான இந்திய மக்களின் அருந்தவப் புதல்வி சரோஜினி நாயுடுவின் 100 வது ஜனன தினத்தின் நிமித்தம் சோவியத் சஞ்சிகைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும் இவரது படைப்புக்களின் மொழிபெயர்ப்புகள், இவர் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் இந் நாட்களில் வெளிவந்தவண்ணமுள்ளன.

பிரபல இந்தியவியலாளரும், ஜவஹர்லால் நேரு பரிசு பெற்ற வரும், சோவியத் — இந்திய நட்புறவுச் சங்கத்தின் உப தலைவருமான, தமிழ் ஆர்வலருமான வை. செவிஷேன் சரோஜினி நாயுடுவின் 100 வது ஜனன தினத்தையொட்டி எழுதிய கட்டுரையொன்றில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

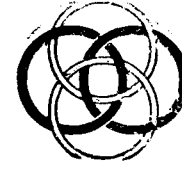
‘சோவியத் மக்கள் சரோஜினி நாயுடுவினைக் காந்தி, நேரு ஆகிய பெருந் தலைவர்களின் விசுவாசமான சக ஊழியராகவும், இந்திய தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் மாட்சிமை மிக்க தலைவர்களில் ஒருவராகவும் அறிந்துள்ளனர். இவர் தனது முழு வாழ்வினையும், ஆற்றலையும் தனது தாயகத்தை விமோசனப்படுத்தும் புனித இலட்சியத்துக்காக அர்ப்பணித்தார். தனது சமகாலத்தவர்களால் ‘பாரத கோகிலம்’ என வர்ணிக்கப்பட்ட சரோஜினியை காலஞ் சென்ற டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவரது தலைமுறையின் சிறந்த பெண்மணி என வர்ணித்தார்; இவரது கவிதையாற்றலை மஹாகவி ரவீந்திரநாத் தாகூர் வியந்து போற்றினார். புனிதமான மனித நேய உணர்வுகளும் மனிதகுல விடுதலை பற்றிய பொற்கனவுகளும் விரவிக் கிடக்கும் சரோஜினி நாயுடுவின் கவிதைகளை நாம் இன்று போற்றி மதிக்கின்றோம்’

‘சரோஜினி நாயுடு சோவியத் மக்களின் விசுவாசமான நண்பராகத் திகழ்ந்தவர். 1943 நவம்பரில் இவர் எழுதிய கட்டுரை யொன்றில் ‘சோவியத் மக்கள் பெருந் தியாகங்கள் வாயிலாகப் பெற்ற தமது சுதந்திரத்தை மட்டுமன்றி உலக நாகரிகத்தின் களர வத்தையும், பந்தோபஸ்திணையும் பாணினப் பைசாசத்திடமிருந்து பாதுகாத்து நிற்கின்றனர்’ என்று குறிப்பிட்டார். ரஷ்ய இலக்கியத்தில், குறிப்பாக டால்ஸ்டாய், கார்க்கி ஆகியோரின் படைப்புகளில் பேரார்வம் கொண்டிருந்த சரோஜினி சோவியத் மக்களின் வாழ்விலும் கலாசாரத்திலும் பெரும் அக்கறை செலுத்தினார்’

சரோஜினி நாயுடுவின் நூற்றாண்டு ஜன்ம ஜயந்தியின் நிமித்தம் இவரது கவிதைகள் அடங்கிய தொகுப்பொன்று இவ்வாண்டு மத்தியில் ரஷ்ய மொழியில் வெளியிடப்படவுள்ளது.

கடந்த ஆண்டு சோவியத் கீழைத்தேயவியல் நிலையத்தினர் சரோஜினியின் சிறுஷ்டிப் பணி பற்றிய திறனாய்வு நூலொன்றினை வெளியிட்டனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கோடையும்

உடைக்கும்

வரம்புகளை

திக்குவல்லை - கமால்

அதிகாலை ‘பாங்’ கோசை மெல்லிய குளிரையும் கிழித்துக் கொண்டு காற்றோடு சங்கமித்தது. அவனை எதிர்பார்த்து விழிப்பும் தூக்கமுமாகக் கிடந்த தொழுகையாளிகளும் பெண்களும் மெல்ல எழுந்த தொடங்கிவிட்டார்கள். அதைத் தொடர்ந்து வீடுகள் தோறும் வீதிவழியெலாம் கலகலப்பு ஆரம்பித்துவிட்டது.

இப்பொழுதெல்லாம் இன்னொரு காரணத்தினாலும் அதிகாலை யில் எழுப்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருந்தது. இயற்கையாகத் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை நிலவும் தில்லையூர்க் கிராமத்தில் இப்படி நெடுநாட்களாக மழையின்றி கோடையடிக்கத் தொடங்கினால் சனங்களின் பாடு கேட்கவா வேண்டும்?

‘பாங்கு’ சொல்வதோடேயே எழுந்து முதல் வேலையாக அக்கம் பக்கக் கிணறுகளை அடைந்தால் தான் கொஞ்சம் ‘ராஹத்’ தாகக் குளித்துக் கொள்ளலாம்; அதைத் தொடர்ந்து வருபவர்கள் பாடு

சிரட்டைக் குளியலாகவும் போகப் போக மாறிவிடுவதுண்டு.

‘ஹம்...’ ‘பாங்’ கும் செல் வீட்டு..... ஓ..... இன் டக் கி வெள்ளிக் கெழமயெலியன்..... ‘ஸுன்னத்’ தான குளியக் குளிச் சிக்கொலோணும். போன கெழம பட்டபாட்டுக்கு இன் டக்கென் டா இப்பவே போனத்தான் சரி..... இந்த மாதிரியே மழ்பேயாமீந்தா மனிசரட பாடெனத்தியன்.....’

‘நாங்க ஆம்பிளகள்... தூரம் தொலக்கிப் பெய்த்தாவது ரெண்டொரு நாள்க் கொருக்கவாவது குளிச்சிக்கொளேலும். பொம்பிள்களட பாடு.... குளி எப்பிடிப் போனாலும் பொடவசேல கழுமியது லேசான வேலயா?’

‘அந்த ஸாரம் எங்கியோ தெரிய. சீ... நேத்து ராவே எடுத்து வெக்கீந்து. ஊட்டுக்குள் கட்டிலயோ தெரிய. ஆ... ஈக் கேக்கி..... பள்ளிக்கிப் பெய்த்து தொழுதிட்டு அப்பிடியே போம்... எங்கந்த டோச்சி’

குளிக்கும் நினைப்போடேயே கண்ணிழித்த ஆயிம்ஷா டோச் சும் கையுமாகப் பள்ளிவாசலுக்குப் புறப்பட்டார்.

✱

‘எழும்புங்கொ வெள்ளிக் கெழும் நாள். பெய்த்து குளிச்சிட்டு வாங்கொ... தண்ணீர்க்கிய காலமென்டாக் குத்தமில்ல. ஸ்கூலுக்கும் பொகோணும் சீக்கரம் பெய்த்துக் குளிச்சிட்டு வாங்கொ.’

மனைவியின் துயில் எழுப்ப படலம் அன்ஸார் மாஸ்டருக்கு முதலில் கோபத்தையே ஏற்படுத்தியது. ஆனால் அந்தக் கோபம் அவ்வளவு நீடிப்பதில் நியாய மில்லைத்தானே?

‘கொஞ்சம் படுக்குட மாட்டிங்க’ — மனைவியின் சேவையை அங்கீகரித்ததாகக் காட்டிக் கொண்டு, செல்லக் கோவத் தோடு மெல்ல எழுந்தாள்.

‘இந்தாங்க கோப்பி. வாய்க் கழுதிப்போட்டுக் குடிங்கொ.....’

அவள் இயந்திரமாக இயங்கிக் கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்தாள்.

‘அன்ன முன்னுக்கு பாளிகெள ரெல்லம் வெச்சீக்கி. சொணங்கிச் சொணங்கி நிண்டா கெணத்தடியல்ல மனிசரு மெய்த்து நெறயிதொண்டும்.....’

‘என்ன நிக் குட மாட்டிங்க போலீக்கி’ என்றவாறு கண்களைக் கசக்கிக்கொண்டு வெளியிறங்கி னார் அன்ஸார் மாஸ்டர்.

✱

தொழுகைக்காகச் செல்வோரின் செருப்பொலி ஃபாத்திமாவுக்கு நன்றாகக் கேட்டது. எப்ப

டியும் காலையில் குளித்து இரண்டு வாரங்கள் நேர்ந்திருக்கும்; போதாதற்கு எப்படியும் உடலைத் தூய்மைப் படுத்திக் கொள்ளவும் வேண்டியிருத்ததால், நேற்று இரவே அந்த ‘நிய்யத்’ தோடு தான் படுத்தாள்.

அதனால்தான் ஊத்தைப் பிடவைப் பொட்டணியையும் இரவே தயார்படுத்தி வைத்தாள்.

ஃபாத்திமாவின் தடபுடல் அவளது உம்மாவையும் எழுப்பி விட்டது, அக்கம் பக்கத்துக் கிணறுகளென்றால் தனியே என்றாலும் போய்வரலாந்தான். ஆனால் குளித்தல் மட்டுமல்லவே கழுவல் வேலைகளும் ஏராளமாக இருந்ததால்தான், உம்மாவும் மகனாக ‘அந்த’க் கிணற்றுக்குப் போவதற்காக ஏற்கெனவே தீர்மானித்திருந்தார்கள்.

‘உம்மா போமா? ஃபாத்திமா அழைத்தாள்.

‘போம் புள்ள. பொகச் செல்ல - பொகச்செல்ல வெளிச்சிருந்தான். ஆனாலும் அரிக்கன் லாம்பேம் எடுத்து கொளுகியன்’

இருவருமாக வீட்டிலிருந்து இறங்கி நடந்தார்கள்.

✱

வயல் வரம்புக்கூடாக நடந்து வருகையில் சலசலச் சத்தம் ஏதுவும் கேட்காததிலிருந்து கிணற்றடியில் எவருமில்லையென்பது ஆலிம்ஷாவுக்கு விளங்கிவிட்டது. முதல் பேர்வழி வசதியாகக் குளித்துக் கொள்ளலாமென்ற மகிழ்ச்சி அவருக்கு.

சியம்பளா வத்தை ஒற்றையடிப் பாதை நேரே கிணற்றடியை வந்தடைவதுதானே? அதனுடாக உம்மாவும் மகள் ஃபாத்திமாவும் கிணற்றை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்

களுக்கும் கிணற்றடியில் ஒருவருமே இல்லையென்ற மகிழ்ச்சி.

அவசரமின்றி நேர்பாதையாலேயே வந்துகொண்டிருந்த அன்ஸார் மாஸ்டர், இந்நேரத்தில் யாராவது ஓரிருவரே இருக்கக்கூடும் என்று எண்ணிக்கொண்டு வந்தது பிழைத்துவிடவில்லை.

வேகமாக சூரியோதயத்தை நோக்கி நகரும் அதிகாலை இருள், என்னதான் கோடையாகவிருந்தாலும் அந்தப் பகுதியிலேயே எப்பொழுதும் வாயால் தண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருக்கும் ஒரே யொரு கிணறு அதுதான். அதற்கு ‘பிபில்ல’ என்றொரு சிறப்புப் பெயர். இல்லாவிட்டால் ஒரு மைல் தூரத்துக்கு அப்பாலிருந்தெல்லாம் வருவார்களா?

எப்படியோ நிமிடக் கணக்கு இடைவெளிக்குள் நால்வர் கிணற்றடிக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். டோச் லாம்பு பேச்சுக்குரல் அவர்களுக்கு பரஸ்பரம் தெரிந்து கொள்ள உதவின, எதிர்பாராத ஒரு சங்கமம் மட்டுமல்ல சங்கடமும் கூட.

போதாக்குறைக்கு இருளின் போர்வை பெரும்பாலும் அகன்று கொண்டு வரும் நிலை!

வயதான பெண்..... இளம்கும்ர்— இது ஆலிம்ஷாவின் மனப் போராட்டம்!

தன்னிடம் படிக்கும் மாணவி, அவளின் உம்மா -- இது அன்ஸார் மாஸ்டரின் சிக்கல்!

தனது ஆசிரியர்..... ஊரின் ‘கதிப்’ -- இது ஃபாத்திமாவின் நாணம்!

இப்படியாக சில நிமிடங்கள் மௌனப்போராட்டம். போராட்டத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ள இரண்டொருவராவது, வேறு கிணறுகளை நாடிச் செல்வதுதான்

வழி. எப்படிச் செல்வது? இப்படியாக நீர் நிறைந்த கிணறுகள் இந்தக் கோடைக்குள் அண்டையவில் இல்லவேயில்லை; இருந்தாலும்கூட எத்தனைபேர் இந்நேரத்தில் மொய்த்திருக்கக்கூடும்?

எவருமே போய்விடத் தயாராக இல்லை. எவருமே போகக் கூடிய நிலையிலும் இல்லை என்பதும் ஒவ்வொருவருக்கும் புரியும்!

‘என்ன செய்ய மாஸ்டர்... இந்தப் பொல்லாத கோடையால இப்பிடம் குளிக்கடாக்குது... வெக்கம் மருவாரியெண்டு தின்டா இனிக் குளிக்காமத்தான் ஈக்கோணும்’

முத்த மனிதன் ஆலிம்ஷா இப்படி விளக்கமொன்றை முன் வைத்தது. அங்கீகாரம் அளித்து விட்டது போலிருந்தது மற்றவர்களுக்கு!

‘மெய்தான் மனிசரு மிச்சம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு அங்கேம் இங்கேம் அலயிருங்க’ என்று ஒத்தடம்கொடுத்தபடி அன்ஸார் மாஸ்டர், அகன்ற கிணற்றுப் படியின் ஒரு பக்கத்துக்கு வானியைக் கட்டியபடி ஏறினார்.

ஃபாத்திமாவின் உம்மா, வயதாளி. மரியாஷைச் சிரிப்போடு தயாராகி பிடவை தோய்க்கக் குந்திவிட்ட போதிலும், ஃபாத்திமாவைத்தான் இன்னும் வெட்கம் பிய்த்துத் தின்றுகொண்டிருந்தது.

✱

‘பருவமடைந்த ஆண், பெண்கள் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் விருப்பத்தோடு பார்ப்பது பாவமாகும். இப்படியான சந்தர்ப்பங்

களில் 'ஷைத்தான்' (சாத்தான்) புகுந்து மனிதர்களை வழிகெடுத்து விடுகிறான், அதனால் நாங்கள் மிகவும் கவனமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்'

இப்படிப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பல 'ஹதீஸ்' பிரசங்கங்களின்போது சொன்னதை மனதுக்குள் நினைத்தபடி ஆலிம்ஷா அவசர அவசரமாக நிரையள்ளியளிக் குளித்தார்.

'பெண்கள் பகிரங்கமான இடங்களில் நடமாடுவது பல விபரீதங்களை ஏற்படுத்தும், ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. இதனால் தான் பெண்களுக்கு மிகுந்த கட்டுப்பாட்டைப் பல சமயங்களும் பண்டைய நாகரிகங்களும் வலியுறுத்துகின்றன'

இப்படி வகுப்பில் பல சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்டதை எண்ணியபடி அன்ஸார் மாஸ்டர் சுவர்க்காரம் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

'புள்ள நாங்க கொமரு காலத்தில 'ஸெபஹு' க்கு 'பாங்கு' செல்ல முந்தி நாங்க குளிக்கிய.. எங்கள் மாப்பிளேக்குடுக்கங்காடிலும் நாங்க பகலேல ரோட்டு மிரிக்கல்ல. நீயும் காலம் போற போக்கில பொகாம மானம் மருவாரியா இரீ.....'

மகள் தொடர்ந்து படிக்க வேண்டுமென்று பிடிவாதம் செய்த நாட்களில் சொன்னவற்றை கிழவி நினைத்துப் பார்த்துக்கொண்டாள்.

'எனக்கேலா..... எனக்கு ஸேர்மார ஸ்கூல்லயல்லாக எங்க கண்டாலும் வெக்கம். அவங்கட கண்ணில தெரிபட நான் ஊட்டு ஜேனுவுக்கெட்டயாலும் நிக்குல்ல'

இப்படி நண்பிகள் மத்தியில் அடிக்கடி சொல்வதை ஃபாத்திமா நினைத்துப் பார்த்துக் கொண்டாள்.

சூரிய ஒளிக்கோடுகள் மெல்லப் பரவிக்கொண்டு வந்தன. ஆலிம்ஷாவும் அன்ஸார் மாஸ்டரும் குளித்து முடியும் கட்டம். அதே நேரத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் பிள்ளைகளுமாக எத்தனையோ பேர் குளிப்பதற்காக பல புறமாகவும் வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

வெட்கத்தினால், எந்த இருவரும் குளித்துவிட்டுப் போய்விட வேண்டுமென்று ஃபாத்திமா எதிர்பார்த்திருந்தாளோ, அவர்கள் போகும் கட்டம் நெருங்குகையில் அவர்களைப் போன்ற இன்னும் எத்தனையோ பேர் அங்கே அணிவகுத்து வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

போதாக்குறைக்கு அவள் பாடசாலைக்குப் போகவும் வேண்டுமல்லவா? நேரமும் வேகமாக நகர்ந்துகொண்டிருந்தது.

அதற்குமேல் எந்த உணர்ச்சியும் அவளைத் தடுத்து நிறுத்தும் வலிமையை இழந்தனவோ? எதையுமே சிந்தைக்கெடுக்காது ஸாயா சட்டையை மாத்திரமல்ல வெட்கத்தையும் கூட பெயர்த்து வைத்துவிட்டு 'மார்க்கச்சை' யோடு குளிக்க இறங்கினாள் ஃபாத்திமா!

அவளது பொன்னிற மேனியில் உதயகாலை ஒளிக்கோடுகள் பட்டு இன்னும் பளபளத்தது. அதனைக் குளித்து முடிந்து உடுப்பு மாற்றிக் கொண்டிருந்த ஆலிம்ஷாவின் கண்கள், விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஒரு கணம் தரிசிக்கத் தவறவில்லை.

நாடக அரங்கக் கல்லூரியினர் தயாரித்து மேடையேற்றிய 'மகாகவி'யின் நாடகம் 2 - 3 - 79-ல் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

பா நாடகம் என்றால் ஒருவேளை மக்கள் புரிந்து கொள்ளச் சிரமப்படுவார்களே என ஓர் அச்சம் இருந்தது உண்மை. ஆனால் மிக எளிய பதங்களையும் ஆழமுள்ள பாமரச் சொல் இணைப்புகளையும் கவிப் புனைவாகப் பெய்யப்பட்டு இந் நாடகம் எழுதப்பட்டதால் எளிமையான பா நடை நன்கு ரசிக்கப்பட்டதும் இந்த நாடகத்திற்கு ஒரு வெற்றி என்றே கொள்ளலாம்.

நடிகர்கள் ஒவ்வொருவர் அசைவிலும் அரங்கக் கல்லூரிப் பயிற்சி முத்திரை பளிச்சிடுவது நன்கு தெரிந்தது.

நமது நாட்டின் தனித்துவ நாடகப் போக்கின் பிரதிபலிப்பை நாடகக் காட்சிகளில் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் காணக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது எதிர்கால நம்பிக்கையை நமக்கு ஊட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

நடிக, நடிகைகளில் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாகப் பாராட்டுவது சிரமந்தான். அப்படி உழைத்து நன்கு நடிகுள்ளனர். எளிமையாகச் சபையோரைக் கவர்ந்துள்ளனர்.

ஆனந்தராணியின் நடப்பு ஈழத்து நடப்புலகிற்கு ஒரு முத்திரைப் பதிப்பு 'பூ... பூ... புண்ணாக்கன்!' என்று பாமர வசனத்தை மகாகவியின் கவித்துவ ஏசலாக அவர் கூறும்பொழுது அந்த உச்சரிப்பு, அவரது முகபாவம், அந்த ஏச்சு மொழிபை அடைசியமாக அவர் கூறும் பாங்கு நன்கு ரசிக்கப்படத் தக்கதாக அமைந்திருந்தது. கௌரியின் நடப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கௌரியின் தம்பியாக நடித்த பையனின் குடிகையான நடிப்பு அந்தப் பையனுக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருப்பதை மெய்யாகவே உணர்த்துகிறது.

இவர்களினது திறமையை ஏன் முதலில் மெச்சுகின்றோம்என்றால், இவர்களினது மெச்சத்தக்க துணிச்சலுக்காகவேதான். மேலை நாட்டுச் சகல 'பாஷன்'களையும் பிரதி பண்ணி உடையில் இருந்து உதட்டுச் சாயம்வரை கூளம்பாடியாகத் தம்மை அவநிகரிக்கும் தமிழ்ப் பெண்கள் மேடையில் நடிக்கலாமா எனக் கேட்டு விட்டால் தமது கற்புக்கே மாசு வந்துவிட்டது போல் பாவலாம் பண்ணித் தமது கண்ணகித்தனத்தை நிலைநாட்ட தங்களது குடும்பாரம்பரியத்தைச் சாட்சிக்கு அழைப்பது வழக்கம்.

இந்தப் 'புலுடா'க் கற்புத் தனத்தின் வேஷதாரித் தனத்தைக் களைந்தெறிந்துவிட்டு, பகிரங்கமாக மேடையேறித் தமது திறமையின் மூலம் எமது நாடக உலகைச் செழுமைப்படுத்த உதவும் இந்த இரு சகோதரிகளுக்கும் மறுபடியும் எமது பாராட்டுக்கள்.

பிரான்சிஸ், லோகநாதன், ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை ஆகியோரின் பண்பட்ட நடிப்பின் தன்மையைப் பார்க்கும்போது நமது நாடகத்துறை எதிர்காலத்தில் நன்கு பிரகாசிக்க முடியும் என்ற தன்மன்பிக்கையைத் தருகிறது.

நாடகத்தில் குறைபாடுகள் இல்லாமல் இல்லை. சோழுவாக டிடிப்பவர் சேவ் செய்யச் சோப்பை முகத்தில் தடவி இருப்பதாகவும் கமலியுடன் மறைவில் சந்தித்துவிட்டு வெளிவரும் போது சோப்பு நுரை கமலியின் முகத்தில் அப்பியுள்ளதாகவும் காட்டியுள்ளது சினிமாப் பாணிக் காட்சி. நாடக முழுமைக்கு ஒரு ஒழுவாய். வயது வந்த ஆணும் பெண்ணும் தனியிடத்தில் இரகசியமாகப் பேசிக் கொண்டு நின்றாலே நமது ஊரார் சந்தேகப்படுவார்கள், அதைப் பார்க்கும் தாய்க்கு எப்படிப்பட்ட சந்தேகமெல்லாம் ஏற்படக் கூடும்! சோப்பு நுரையைப் பூசி அந்த இருவரது பாத்திரப் பண்புகளையும் கொச்சைப்படுத்தி இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

இளம் இயக்குநர் வி. எம். குகராஜாவின் திறமை பல கட்டங்களில் சுடர் விடுவதை அவதானிக்கும்போது இப்படியான சில்லறைக் குறைபாடுகளையும் அவர் தவிர்த்திருக்கலாம்.

மொத்தத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இன்று நாடக உலகைப் பொறுத்தவரை ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டு வருவதை தரமான ரசிகர்கள் புரிந்து வைத்துள்ளனர். இப்படியான புதிய முயற்சிகளுக்கு மக்கள் ஆதரவு பெருகி வருவதும் அதற்கான நல்ல அறிகுறியாகும்.

அந்த நல்ல முயற்சிகளில் ஒன்றுதான் மகாகவியின் கோடை. இப்படியான நடிப்பு, நாடகத் தயாரிப்பை மகாகவியே நேரில் இருந்து பார்க்கக் கொடுத்து வைக்கவில்லையே என்ற ஏக்கம்தான் நமக்கு.

இடையில் ஒரு இருபது வருஷம்

சாந்தன்

அந்த அணில் செத்துப் போய்த் தூக்கில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. வெள்ளையும் வயலற்றுமாகப் பூச் சுமந்து வளைந்து சரிந்து வகுப்புத் தாழ்வாரத்திற்கே வந்திருந்த சீர்மைக் கிழவன் கொப்புகளில் ஒன்றில் இந்தத் 'தற்கொலை' நிகழ்ந்திருந்தது.

வகுப்பைச் சுற்றி அரைச்சுவர் — நெஞ்சளவு உயரம். மேலே திறந்தபடி. உள்ளே நுழைந்ததும் கண்ணிற் படுகிற மாதிரி — வகுப்பில் எங்கிருந்து பார்த்தாலும் தெரியக் கூடிய மாதிரி — அந்த அணில் தொங்கிக் கொண்டு காற்றில் இலேசாக அசைந்தது.

பெரிய அணில். வெண்மையான வயிற்றுப் பாகம் வகுப்பைப் பார்த்துத் திரும்பியிருக்க, குறண்டினை பின்னங்கால்களிரண்டினடியிலும் அது ஆண் என்பதற்குப் பெருத்த சாட்சியத் தெரிந்தது. புசு புசுவென்று சணைத்துத் தொங்கிய வாலில் கட்டியிருந்த கடதாசித் துண்டில் பெரிதாக மையினால் எழுதியிருந்தது — 'காதலிலே தோல்வியுற்றான் காளையொருவன்' என்று.

வழக்கம்போல அன்றைக்கும் பெட்டைகள்தான் லாப்பிலிருந்து முதலிற் திரும்பி

வகுப்புக்கு வந்தார்கள். பிறகு பெடியன்கள்.....

எல்லாருக்கும் பின்னால் — கடைசியில் — நல்ல பிள்ளைகளாக வந்து கொண்டிருந்த எனக்கும் ஐயருக்கும் வகுப்பில் வெடித்த அமளிகள் வடிவாகக் கேட்டன.

ஆனால், கெட்டகாலம், அடுத்த வகுப்பறையில் பிரின்சி பாலுடைய பாடவேளையாய் அது இருந்தது.

2

விசாரணை தொடங்கிய போது. வழமைபோல நியாயமாகவே -- சந்தேகம் எங்கள் பக்கத் திரும்பியது. நான் முதல் எதிரியாகவும் ஐயர் இரண்டாவது எதிரியாகவும் ஆனோம். 'பொட்னி' சுப்பரின் சாட்சியம் எங்களுக்கு மிகப் பாதகமாய் அமைய நேர்ந்தது. ஆய்வுகூட வேலைக்காக, பாட நடுவில், ஸீஸல் பினியா — மயிற் கொன்றை — பூத்தேட எங்களை அனுப்பியதை அவர் சொன்னார்.

இந்த அணில்கூட கொன்றையடியில்தான் செத்துக் கிடந்தது.

3

ஜி. ஸீ. ஈ. சாதாரண வகுப்பிலுக்கூட, எங்களுக்கு, ஒழுங்கான ஆய்வுகூடப் பயிற்சி இருந்தது. பிரின்சிபலின் மகன் என்

கள் வகுப்பிலிருந்தான் என்பதை இதற்குக் காரணமாக அப்போது சொன்னார்கள். எப்படியோ, விஞ்ஞானப் பாடங்கள் நான்கிலும், ஒவ்வொன்றுக்கும் கிழமையில் ஒருதரம், டபிள் பீரியட் வேளைகளில், ஆய்வுகூட வேலை இருக்கவே இருந்தது.

சுந்தரராமன் பிராணியியல் எடுத்தார். 'எ'வ் எடுத்த தாடைகள் பச்சையாய்த் தெரியும்; நல்ல சிவலை. என்றைக்கும் எங்களால் மறக்கப்பட முடியாத வலு அருமையான மனுசன். இந்தியாவில் சொந்த ஊர். படிப்பிக்க வந்தவருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் ஏதோ பிடிப்பு ஏற்பட்டு, இங்கேயே தங்கிவிட்டார். அவரும் ஐயர்தான் என்று சொன்னார்கள், இதனால், எனது கூட்டாளி ஐயரை, மற்றெந்த மாஸ்தரராலும் முடியாத விதமாக—

'ஏண்டா, ஷர்மா..., என்று கூப்பிட இவரால் முடிந்தது.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில், சுந்தரராமன் ஒரு விதிவிலக்கு. தவளை, எலி, சுரு, நாக்கிளி, கரப்பொத்தான் எல்லாவற்றையும் அனைத்து டிஸெக்ட் செய்கிற பிராமணர். இந்தச் சங்கடம் எங்கள் ஐயருக்கு அப்போது நேரவில்லை. ஸ்பெசிமன்களைப் பார்த்துக் கீறுகிற வேலை மட்டுந்தான் அப்போதைய எங்கள் மட்டத்திற்கு இருந்தது.

4

அன்று — அந்த அணில் தொங்கிய அன்று, விசாரணை முடிவில், இரண்டாம் எதிரி விடுதலையானார். 'செத்த அணிலை ஐயர்ப்பெடியன் தொட்டிருக்க மாட்டான்' என்ற முடிவுக்கு பிரின்சிபல் வந்திருந்தார். அது சரி! அணின் தலையில் நான் சுருக்குப் போட்டுக்

கொடுக்க, கயிற்றின் மற்ற நுனியைத்தான் ஐயர் கிழுவங் கொப்பில் கட்டினார்.

ஐந்தாறு வருடங்கள் என் வகுப்பு சகாவாக இருந்து, பிறகு என் நல்ல நண்பகைவும் இருக்கிற இந்த, ஜே. கே. சர்மா என்கிற ஐயர் சம்பந்தமாக என்றைக்கும் எனக்கு முதலில் நினைவுக்கு வருவது, இந்த அணில் விவகாரந்தான். பிறகு, சுந்தரராமன்.

5

நாக்கிளிப் புழுவுக்கு உடலெல்கும் 'ஸீற்றூ' இருக்கிறது ஸீற்றூ -- பற்ற உதவும் சின்ன முள்ளு. நீளமாக இழுபட்ட 'எஸ்' வடிவம். ஸீற்றுவைக் கரும்பலகையிற் கீறிக் காட்டி, அதன் செயற்பாட்டையும் சுந்தரராமன் விளக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

'இட் ஈஸ் எல்லோயிஷ் இன் கலர்.....'

'களுக்கு' என்று சிரித்தார், ஐயர். அமைதியாக இருந்த வகுப்பில் இது பெரிதாக ஒலித்தது.

சுந்தரராமன் கையிலிருந்த சோக்கட்டியை மேசையில் விசிறி விட்டுத் திரும்பியபோது, ஐயர் சொண்டைக் கடித்துக் கொண்டு கரும்பலகையிலிருந்த ஸீற்றுவைப் பார்த்து, தனது கொப்பியில் வலு ஸீரியஸாகக் கீறிக் கொண்டிருந்தார்.

'ஏண்டா, ஷர்மா...?' சுந்தரராமன் கிட்டவந்து, ஐயருக்கு முன்னால் நின்று கேட்டார்.

'.....ஏன் சிரிச்சே, நீ?'

'ஒண்டுமில்லை சேர்.....' எழும்பி நின்று, இணக்கமான புன்சிரிப்புடன் சொன்னார், ஐயர். காது நுனிகள் செவ்வரத்தம் பூவாய்ச் சிவந்திருந்தன.

பாலம்

காலங்கள் மாற மாற கருத்தை மாற்றி மாற்றி ஏலத்தில் நிற்கும் அவர்— பல கட்சிகளைத் தொகுக்குமொரு நட்புறவுப் பாலமாம்!

தனபாலசிக்கன்

'சொல்லு..... ஓய் ஓய் லாஃப்?'

ஐடரால் இப்போதும் தாங்க முடியவில்லை. அடுத்தாட்டம் கிளுக்கிட்டார்.

சுந்தரராமனுக்கு எப்படி இருந்திருக்கும்?

சளாரென்று கன்னத்தில் ஒரு அடியும், பாடம் முடியும் மட்டும் ஐயர், ஒரு ஜி.ஸி.ஈ வகுப்பு மாணவன், முழங்காவில் நின்றதுமாய் இந்தச் சம்பவம் முடிவடைந்தது.

தன்னை மீறி வந்த சிரிப்பு களுக்காக, ஐயர் கனகாலம கழிவிரக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததை நானறிவேன். ஆனாலும் இரண்டு விஷயங்களை நினைத்து, அதனூடே அவர் ஆறுதலுங் கொண்டார்: ஒன்று, சிரித்த காரணம் சுந்தரராமன் மாஸ்தருக்குத் தெரியாமலே போனது; மற்றது தான் வாங்கிய அடி.

6

ஐயரை நான் முதலில் சந்தித்தது, ஐம்பத்தெட்டாம் ஆண்டில். அது வடிவாக நினைவிருக்கும். அப்போது நாங்கள் ஏழாம் வகுப்பு. 'கம்பலேறிய தமிழர்கள்' என்று எங்களால் பிறகு அழைக்கப்படத் தொடங்கிய எட்டுப் பேரில் ஒருவராக இவரும் வந்தார்.

அந்த ஆண்டுக் கலவரத் தால் கொழும்புப் பள்ளிகளுக்கு முழுக்குப் போட்டுவிட்டு, ஊரோடு வந்த இந்த எண்மருக்கும் எங்களுக்கும் முக்கியமாக மூன்று வித்தியாசங்களிருந்தன: தமிழில், இங்லீஷில், காலில்.

எட்டாம் வகுப்புக்கு வருவதற்குள்ளாகவே ஐயர் என் நெருங்கிய கூட்டாளியாகிப் போனார். எங்களுக்குள் முதலில் ஒத்துப் போனது சாப்பாடு.

தினசரி, மத்தியான நேரத்தில், சரையையும் சாப்பாட்டுப் பெட்டிகளையும் வாங்குகளில் திறந்து வைத்துக் கொண்டு, பெடியன்கள் வெட்டத் தொடங்குகிற வேளைகளில் எனக்குப் பக்கத்தில்தான் அவரால் பயமில்லாமல் உட்கார்ந்து சாப்பிட முடிந்தது. நான் பிறவிச்சைவம்.

முந்திப் படித்த பள்ளி, பழைய சிநேகிதர்கள், தெஹிவனையில் குடியிருந்த வீடு, தகப்பனின் உத்தியோகம், தங்கள் குடும்பம், கலவர காலத்திற்கு நாங்கள் பட்ட அந்தரம், ரேயல் கல்லூரி அகதி முகாம், கப்பற் பயணத்தில் காய்ச்சலும் சத்தியும் வந்தது, காங்கேசன் துறையில் இறங்கியது என்று எல்லாவற்றையும் அவர் எனக்குப் பரிச்சயமாக்கி விட்டிருந்தார்.

குழப்பங்களிலும் சாப்பாட்டிலும் மாத்திரந்தான் என்றில்லை, அந்தச் செத்த அணிலை நாங்கள் அவ்வளவு அலங்கோலம் பண்ணி அவமதித்திருக்கக் கூடாது என்று, அதன் தற்கொலைக்கு அடுத்த நாளில் அதன்பால் இரக்கங் கொண்ட திலுங்கூட, நாங்கள் ஒத்தே போனோம்.

இ ஸீ ஈ. யைத் தாண்டிய பிறகு, எங்கள் வழிகள் பிரிந்தன.

7

இடையில் கொஞ்சக் காலம், ஆனே ஆள் சந்திக்கக் கூடவில்லை. பிறகு, ஏழெட்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு, ஐயரை மீண்டும் கண்டேன். வேலை மாறிக் கொழும்பிற்கு வந்து விட்டதாயும், வெள்ளாவதையில் இருப்பதாயும் சொன்னார். நான் மருதாணியில் இருந்தேன்.

நகர வாழ்வின் அவதியில், கதைக்கக் கூட முடியாத அவசரங்களில் ஆனே ஆள் சந்திப்போம், எப்போதாவது. எங்கேயாவது, பஸ்ஸில், ரயிலில்.....

8

இப்போதும் கிட்டடியில் ஒருதரம் ரயிலில்தான் சந்தித்

தேன். எழுபத்தேழு ஓகஸ்டில் கடைசிப் பகுதி. ஒரு வியாழக் கிழமை.

அந்த நாட்களில் வீசிக் கொண்டிருந்த பெரும் புயலில்— அது தந்த கலக்கத்தில்— எந்த நிமிடம் என்ன ஆகுமோ என்ற அந்தரந் தாங்கமுடியாமல், வருவது வரட்டும் என்ற முடிவுடன், என் கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் புறப்பட்டிருந்தேன்.

கோட்டை ஸ்ரேஷனில் ரயிலைப் பார்த்துக் காத்திருந்த கும்பலில் ஜே. கே. சர்மாவும் இருந்தார்.

இம்முறை, அகதி முகாமுக்குப் போகாமலே வந்துவிட்டதாகச் சொன்னார். *

ஆசிய — ஆப்பிரிக்க

எழுத்தாளர் இயக்கத்தின் 20 ஆண்டு பூர்த்தி

மரியம் சல்கானிக்

'கலை, இலக்கியத்தின் சமூக பாத்திரம் அளவிடற்கரியதாகும். முற்போக்கு மனப்பான்மை படைத்த கலைஞர்கள், மக்களது வாழ்க்கையை உண்மையாகச் சித்திரித்துக் காட்டுவதன் மூலம் தமது தேச, சமூக முன்னேற்றத்துக்கும் உலகில் பெருமளவில் கலைப்படைப்புகளின் பரிவர்த்தனை நடைபெற்றவும், பெரிதும் நல்லிணக்கம் ஏற்படவும் முன்னின்று உதவி புரிகின்றனர்'

ஆசிய — ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர்களின் முதலாவது மாநாட்டின் 20 ஆம் ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவதற்காக அண்மையில் தாஷ்கந்தில் நடைபெற்ற சர்வதேச எழுத்தாளர்களின் கூட்டத்தில் பங்கு கொண்டவர்களுக்கு சோவியத் தலைவர் பிரெஷ்னேவ் அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்தியிலிருந்து மேற்கூறிய பகுதி எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது ஆசிய—ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் சங்க நடவடிக்கைகளின் அடிப்படைத் தன்மையை ரத்தினச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறதெனலாம்.

காலனி ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் கிட்டிய முதல் வெற்றிகளின் பயனாக உதயமான் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் சங்கம், அப்போது

உலகில் நிரந்தர சமாதானத்தையும், நியாயமான ஒரு சமூக அமைப்பையும் ஏற்படுத்துவதற்கான போராட்டத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களை அணிதிரட்டுவது இன்றியமையாத தாயிற்று.

'புகழ்பெற்ற பாகிஸ்தான் கவிஞரும், ஆசிய, ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் இயக்கத்தின் முதல் பெரும் தலைவர்களில் ஒருவருமான ஃபய்ஸ் அஹ்மத் ஃபய்ஸ் தாஷ்கந்துக் கூட்டத்தில் இவ்வாறு கூறினார்:

'மனிதன் ஒரு பேசும் பிராணி. அவனுடைய நாலைத்துண்டித்து விட்டால், அவன் தன் சகாக்களுடன் பேசுவதற்கு முடியாமல் போவதுமட்டுமல்லாமல் தனக்குத்தானே பேசுவதும் அவனுக்கு இயலாது போய்விடும். இலக்கியமும் ஒருவகையில் மனிதனுக்கு நாவு போன்றதுதான். ஆனால் அது மனித இதயத்துக்கும் மனதுக்கும் குரலை வழங்குகிறது. அதைத் துண்டித்து விட்டால் மக்கள் சமுதாயம் பரஸ்பரம் ஒன்றை மற்றொன்று புரிந்து கொள்ளும் திறமையை இழந்து விடும். ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க மக்களிடையில் இந்தக்

அச்சுக்கலை ஒரு அருமையான கலை

அதை அற்புதமாகச் செய்வதே எமது வேலை

கொழும்பில் அற்புதமான அச்சு வேலைகளுக்கு எம்மை ஒரு தடவை அணுகுங்கள்.

தொலைபேசி:

35422

நியூ கணேசன் பிரிண்டர்ஸ்

22, அப்துல் ஜப்பார் மாவத்தை,

கொழும்பு - 12

காரியத்தைச் செய்வதற்குத் தான் முயற்சி செய்தனர். நாம் நமக்கு அருகாமையில் அவதிப்படும் நம் சகோதரர்களின் இதயத் துடிப்பை செவிமடுக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் விரும்பினார்கள்.

ஆசிய, ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் சங்கமானது தனது 20 வருட கால வரலாற்றில் இந்த இரு கண்டங்களின் இலக்கியங்களையும் நெருங்கிவரச் செய்வதற்கும், சோஷலிச நாடுகளின் எழுத்தாளர் சங்கங்களுக்குப் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கங்களுக்கும் இடையில் ஆக்கபூர்வமான பிணைப்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் பெரிதும் பாடுபட்டுள்ளது.

ஆசிய, ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர்கள் சோவியத் யூனியனில் குறிப்பாக சோவியத் மத்திய ஆசியக் குடியரசுகளில் ஏற்பட்டுள்ள கலாசார மறுமலர்ச்சியின் அனுபவத்திற்கு விசேட முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றனர். இது தாஷ்கந்தில் நடைபெற்ற ஆசிய, ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் சங்க நிர்வாகக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் தற்காலிகப் பொதுச் செயலாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தென்னாப்பிரிக்க எழுத்தாளரான அலெக்ஸ் லா ரூமா நிகழ்த்திய உரையில் வலியுறுத்தப்பட்டது.

‘எமது மக்கள் தமது நடைமுறைப் பணியில், சோவியத் யூனியனின் எளம் கொழிக்கும் அனுபவத்தைக் கிரகித்துக் கொள்ள முடியும், தேசங்கள், கலாசாரங்கள், மொழிகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி. தேசங்களின் பரஸ்பரத் தொடர்பு இவை சம்பந்தப்பட்ட சிக்கல் மிகுந்த பிரச்சினைகளுக்குப் பரிசுதரம் காண வேண்டுமென

உளப் பூர்வமாக விரும்புவார் சோவியத் அனுபவத்தை உதாசினம் செய்துவிட முடியாது’

நமது புவிக்கோளில் இந்த இரு பெரும் கண்டங்களிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கையைப் புனரமைக்கும் பணியைத் தொடர்ந்து பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையே கடுமையான பூசல் ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கு எழுத்தாளர்கள் கடந்த காலவரலாற்று, கலாசார கண்ணோட்டங்களை மறு மதிப்பீடு செய்வதும், செயலூக்கமுள்ள சர்வதேசிய உலகக் கண்ணோட்டத்தை மேற்கொள்ளுவதும் அவசியமாகிறது. இது ‘ஆன்மிக சுதந்திரத்துக்காக’ இப்போது நடைபெற்று வரும் போராட்டத்தின் வெற்றிக்கு மிக முக்கியமான முன் தேவை எனலாம்.

வளர்ச்சியடைய இயலாதவை எனக் காலனி ஆதிக்கவாதிகளால் வருணிக்கப்பட்ட அற்புதமான தேசிய கலாசாரங்களைப் புதுப்பிப்பதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் முயற்சியானது சில சமயங்களில் தேசிய இனவெறியைத் தோற்றுவிக்கிறது. இதற்கு சர்வதேசப் பிற்போக்கு சக்திகளும், உள்நாட்டுப் பிற்போக்குச் சக்திகளும் ஆதரவளித்து, தமது சுயநல நோக்கங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றன.

தன்னைத்தானே தனிமைப்படுத்திக் கொள்ளும் கோட்பாடும், ஒரு கலாசாரம் மற்றொரு கலாசாரத்தைவிட மேன்மையானது என்ற கருத்தும் இன்று ஆசிய, ஆப்பிரிக்க மக்களின் ஒற்றுமைக்குப் பெரும் அச்சுறுத்தலாக விளங்குகிறது. அதனால் தான் தாஷ்கந்த் கூட்டத்தில் பங்கு கொண்டவர்கள் இந்த எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தீவிர

உறுப்பினரான சிங்கிஸ் அய்த்மதோவின் உரையை உற்சாகத்துடன் வரவேற்றனர். அய்த்மதோவ் கூறியதாவது:

‘இன்றைய நிலைமைகளில் தேசிய கலாசாரங்களை அபிவிருத்தி செய்வது மிக அவசியம். இதற்கு அவற்றின் மேன்மையையும், மதிப்புகளையும் இதர கலாசாரங்களின் அனுபவத்துடனும் சாதனைகளுடனும் இசைவாக இணைத்துக் கொள்ளுவது இன்றியமையாததாகும்’

பல நூற்றாண்டுக் காலமாக வளர்ச்சி குன்றிச் சணங்கிக் கிடந்த ஆசிய, ஆப்பிரிக்கப் பண்டைய இலக்கியங்களும் புதிய இலக்கியங்களும் இன்னும் எண்ணற்ற சிரமங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தாலும், இப்போது மலர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. பலவகை உரைநடைப் பாணிகளில் எதார்த்த இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியை நாம் காணுகிறோம். கிராமிய இலக்கியங்களைத் தொகுத்து ஒழுங்கமைக்கும் பணி தொடங்கியுள்ளது. இன்றைய நாடகக் கலை மிகவும் பிரபலமடைந்துள்ளது. இலக்கிய விமர்சனம் மேன்மேலும் பக்குவமடைந்து வருகிறது; சிறந்த உலக இலக்கியங்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்படுகின்றன. இலக்கியங்களிடையிலுள்ள தொடர்புகளும், பரஸ்பர செல்வாக்கும் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க இலக்கியங்களின் வளர்ச்சியைப் பெரிதும் ஊக்குவிக்கின்றன. உலக இலக்கிய இயக்கத்தில் மேன்மேலும் முக்கிய அம்சமாகப் பரிணமித்து வருகின்றன. விஞ்ஞான தொழில் நுட்பப் புரட்சியின் பயனாக ஏற்பட்ட ஏராளமான செய்தித் தொடர்புகள்தான் இந்தப் பரஸ்பரத் தொடர்புக்குத் துணைபுரிந்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆனால் முற்கூறிய ஏராளமான செய்தித் தொடர்பு அமைப்புகளும் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்கு எதிராகக் கலாசார நாசவேலை நடத்துவதற்காக நவீன காலனி ஆதிக்கத்தால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. காம விகாரங்களைத் தூண்டிவிடுகின்ற ஏராளமான மலிவுப் பிரசுரங்கள், திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் மூலமாகவும், தார்மிக மதிப்புகளை அடியோடு நிராகரிப்பதன் மூலமாகவும் நவீன காலனி ஆதிக்கவாதிகள், மனிதனது பூரணத்துவத்துக்காகப் போராடுவது அபத்தமானது என்ற எண்ணத்தையும், வலுவுள்ளவன் பலவீனமானவனை அடிமைப்படுத்துவது இயற்கையான ஓர் உரிமையாகும் என்ற எண்ணத்தையும் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் வலுக் கட்டாயமாகத் திணிக்க முயற்சி செய்கின்றனர்.

மேலை நாட்டுக் கலாசாரப் படையெடுப்புக்குத் தகுந்த பதிலடி தரவல்ல கொள்கைப் பிடிபும, கலையழகம் மிக்க இலக்கியத்தை — அதன் வடிவம் எவ்வாறிருப்பினும் சரி — படைக்கும் அவசியத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது சிரியா நாட்டு எழுத்தாளரும் நாடக ஆசிரியருமான அலி அக்லா ஓர்சான் கூறியதாவது:

‘மனிதனது கல்வி கேள்வியை மேம்படுத்துவதும், அவனது ஆளுமையினை உருவாக்குவதும், அவனது கலாசாரத் தரங்களை மேம்படச் செய்வதும், அவனது அறிவாற்றலை விரிவாக்குவதும் இலக்கியத்தின் பணிகளாகும்’

சோவியத் யூனியனில் தாஷ்கந்த் மாநாட்டின் 20 ஆம் ஆண்டு விழாக் கொண்டாட்டம்

மானது குறிப்பாக, பத்துப் பாகங்களைக் கொண்ட நவீன ஆசிய, ஆப்பிரிக்க இலக்கியத் தொகுதி ஒன்றை வெளியிடுவதன் மூலம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. நவீன அரபு இலக்கியம் சம்பந்தமான இத் தொகுதியின் முதல் பாகம், எழுத்தாளர் கூட்டம் ஆரம்பமான நாளன்று தாஷ்கந்தில் புத்தகக் கடைகளில் காணப்பட்டது.

ஆண்டு விழாவில் பங்கு கொண்டவர்கள் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் சங்கம் கடந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்தனர்; அதன் எதிர்காலப் பணிகளுக்கான திட்டங்களை வகுத்தளிக்கவும் செய்தனர்.

எ. பி. என். நிருபரிடம் சுபாஷ் முகர்ஜி கூறியதாவது: 'விருந்தோம்பும் பண்பில் சிறந்த தாஷ்கெந்தில் நடைபெறும் இத்தகைய கூட்டங்கள் எழுத்தாளர்கள் புதிய கருத்துகளை உணர்ந்து கொள்வதற்கும், புதிய அனுபவம் பெறுவதற்கும் துணை புரிகின்றன. தாஷ்கந்து உணர்வு, எழுத்தாளர்களிடையே

யிலான ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு இன்றும் எமது இதயங்களில் ஜீவத் துடிப்புடன் துலங்குகின்றது'

கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள் ஒருமனதாக ஏற்றுக் கொண்ட பிரகடனத்தின் ஒரு பகுதி வருமாறு:

'ஒரு பாவமுறியாத மக்களின் இரத்தம் சிந்தப்படும் போது, சுதந்திரத்துக்காகப் போராடும் வீரர்கள் வெஞ்சியையிலும், பட்டினியிலும், நோய்களிலும், வறுமையிலும் வருந்தி உழலும்போது, எமது தொன்மைமிக்க நாடுகளை அறியாமை குறையாடும்போது மனிதகுல முற்போக்காளர்கள் அனைவரையும் போலவே இரு பெருங்குண்டங்களையும் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களாகிய நாங்களும் வாளாவிருக்க முடியாது. சமாதானத்துக்காகவும் பொதுவான பூரண படைக் குறைப்புக்காகவும் தேசங்களின் பந்தோபஸ்து, வள வாழ்வு ஆகியவற்றுக்காகவும் மனிதகுலம் நடத்தும் போராட்டத்தின் நியாயமான இலட்சியத்தை நாங்களும் விரித்துக் கொள்ளுகிறோம். *

வரப் பெற்றோம்

'ஜீவா' சென்னையில் இருந்து வெளிவரும் மாத இலக்கிய இதழ். கவிஞர் செவ்வியனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் இந்த இதழில் தரமான பல இலக்கியப் படைப்புக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

'இலக்கியப் பரிமாற்றம் ஒருவழிப் போக்கல்ல' என்ற தலையங்கம் நமது குரலைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத் தக்கது. ஈழத்துத் தரமான ரவிகர்களுடன் அவர்கள் தொடர்பு கொள்ள விரும்புகின்றனர்.

ஜீவா

8, நான்காவது தெரு முதல் பகுதி, கருணாநிதி நகர் சென்னை - 600078.

ஜனஸ்டீனிஸ் 100 வது ஜனன தினம்

, ரஞ்சன்'

“அணுவைப் பிளந்து எழுகடலைப் புகுத்தி குறுகத் தறித்த.....” மனிதர்!

'எத்தனையோ தலைமுறைகள் இனி வரக்கூடும். ஆனாலும், இத்தகைய ஒரு மஹாத்மா இப்புவியில் நடந்து திரிந்தான் என்பதை நம்புவதற் அவர்கள் தயங்கவே செய்வார்கள்'

மஹாத்மா காந்தியைப் பற்றி இருபதாம் நூற்றாண்டு விஞ்ஞானப் பரப்பில் தனது தடங்களை உறுதியாகப் பதித்துக் சென்ற புகழ் பூத்த விஞ்ஞானி அல்போட் ஜன்ஸ்டீன் கூறிய வார்த்தைகள் இவை.

முற்றிலும் வேறு உலகத்தில் சஞ்சரிக்கும், ஆராய்ச்சியும் பரிசோதனைக் கூடமும் கதியே எனக் கிடக்கும், 'உலர்ந்த' பிற விகளாகக் கருதப்படும் விஞ்ஞானிகள் குழாத்தைச் சார்ந்த ஒரு மனிதரிடமிருந்து இவ்வாறான மனித நேயம் ததும்பும் வார்த்தைகள் வருவதையிட்டு ஒருவர் வியக்கக்கூடும். ஆனால் ஜன்ஸ்டீனின் இந்த மனித நேயமே விஞ்ஞான வட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்டவர்களிடம் கூட இவர் பால் அளவற்ற அன்பையும் மதிப்பினையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனால்தான் ஜன்ஸ்டீனின் 100 வது ஜனன தினத்தை விஞ்ஞான உலகம் மட்டுமன்றி முழு உலகமே வாஞ்சையுடன் நினைவு கூருகின்றது.

ஜன்ஸ்டீனை ஒரு விஞ்ஞானியாக மட்டுமன்றி, அவரை ஒரு

கருணையுள்ள கொண்ட மனிதராகவும், மனித நேய சித்தாந்தியாகவும் உலகம் இனங்கண்டுள்ளது.

தனது பரிசோதனைக் கூடத்தில் இருந்த போத்தல் ஒன்றிலிருந்து புறப்பட்ட 'அணு' என்னும் 'பூதம்' உலகத்துக்கு பெரு நன்மை பயக்கும் என ஜன்ஸ்டீன் நம்பினார். அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட்டுக்கு அணுகுண்டு தயாரிக்க ஆரம்பிக்குமாறு சிபார்சு செய்தவரும் இவரே. ஆனால் இந்த 'அணுப் பூதம்' உருவாகக் கூடிய பிரளயத்தைத் தடுத்து நிறுத்தும், தடையரணாகப் பயன்படாமல், அத்துமீறி அழிவுப் பாதையில் பிரவேசிக்குத் தலைப்பட்ட தருணத்தில்தான் ஜன்ஸ்டீன் சுய ஆத்ம விசாரத்திலேடுபட்டார். தான் கட்டவிழ்த்து விட்ட 'பூத'த்தினை எல்லைக்கப்பால் செல்லாது இழுத்து நிறுத்த அவர் இறுதிவரை பாடுபட்டார்.

பாசிஸம் மனித குலத்துக்குக் கொண்டுவரவுள்ள அழிவினையதார்த்த பூர்வமாக தான் உணர்ந்து கொண்ட காரணத்தினாலேயே, ஜன்ஸ்டீன் அணுகுண்டு தயாரிப்புப் பற்றி அமெரிக்க ஜனாதிபதிக்கு ஆலோசனை கூறுனார். ஆனால் இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் இறுதியில், ஹிட்லர் வீழ்ந்துபட்ட

நிலையிலும், தேவையற்ற முறையில் ஹிரோஷிமா, நாகஸாகி ஆகிய நகரங்கள் மீது அமெரிக்கா அணு குண்டுளைப் போட்டபோது, அக்குண்டு வீச்சின் பரிதாப விளைவுகளைக் கண்ணாக்கண்ட போது, ஜன்ஸ்டின் யுத்தத்துக்கு எதிரான போராளியாக மாறினார்; சமாதானத்துக்கான தீவிர போராளியாக மாறினார்.

1915-ல் அவர் இளைப்பாறிய பின்னரும் ஒரு புதிய அணுப் பிரளயம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க தம்மாலான அனைத்தையுஞ் செய்து வந்தார். இந்த இலட்சியத்தை ஈடேற்றுவதற்காக, ஒரு காலத்தில் தனியொரு விஞ்ஞானியாக ஒதுங்கி வாழ்ந்த பழமையிருந்த ஜன்ஸ்டின், பல பொதுப் பிரமுகர்களுடன் கூட்டாகச் சேர்ந்து இயங்கினார். 'சமாதான சகவாழ்வினை உத்தரவாதப் படுத்தற்கு என்ன செய்யலாம்?' இக் கேள்வியே அவர் மனதை எந்நேரமும் அலைக்கழித்துக் கொண்டிருந்தது.

கிழக்குக்கும் மேற்குக்குமிடையில், ரஷ்யாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்குமிடையில் நிலவும் பரஸ்பர தப்பிப்பிராயங்களை அகற்றி, பரஸ்பர நம்பிக்கையை நிலவச் செய்வதனையே ஜன்ஸ்டின் முக்கிய கடமையாகக் கருதினார்.

இது தொடர்பாக, 1949 ல் 'ஏன் சோஷலிஸம் அவசியம்?' என்ற தலைப்பில் வெளியிட்ட கட்டுரையொன்றில், சேர்வியத் சமுதாயம் பற்றிய தனது கருத்துக்களைத் தெளிவாகக் கூறியிருந்ததுடன், வெறும் கம்யூனிஸம் விரோத பிரசாரம் ஆதாரமற்றது என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். 'திட்டமிடப்பட்ட பொரு

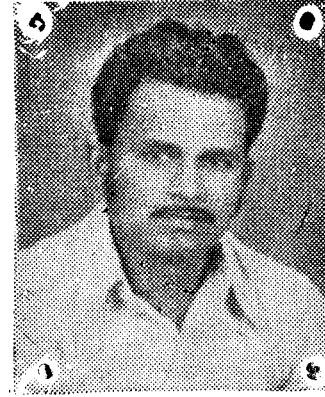
ளாதாரத்தின் ஆதாயங்களை ருஜுபடுத்தியமைக்காக அனைத்து நாடுகளும் சோவியத் ருஷ்யா யாவுக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளன' என்றும் இக் கட்டுரையில் ஜன்ஸ்டின் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தமது வாழ்வின் இறுதிக் காலகட்டத்தில் பேர்டண்ட் ரஸல், யொவியொட் - கியூறி, லைன்ஸ் பெளவிங். எஃப்; பவல் ஆகியோருடன் கூட்டாகக் கையொப்பமிட்டு வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையில் கூட ஜன்ஸ்டின் குருட்டுத்தனமான கம்யூனிஸம் விரோத பிரசாரத்தினைச் சாடியிருந்தார்.

19-5 ல் பாண்டுங்கில் நடைபெற்ற பிரசித்தி பெற்ற ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் மகாநாட்டுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையொன்றில் கைச்சாத்திட்ட விஞ்ஞானிகளில் ஜன்ஸ்டினும் ஒருவராவார். இவரது முன்முயற்சியின் பேரில்தான் யுத்தத்தை எதிர்க்கும் விஞ்ஞானிகளின் 'பக் வாழ்' இயக்கம் உதயமாகியது.

ஜன்ஸ்டின் உலகம் போற்றும் பௌதிகவியலாளராகவும் தத்துவகர்த்தாவாகவும் இருந்த பொழுதிலும், மிக எளிமையானவர். தான் இறக்கும் தருணத்தில் கூட, தனக்கு நினைவுக் கின்னம் எதுவும் நிர்மாணிக்கப்படக் கூடாதென்றும், தமது அஸ்தி காற்றோடு காற்றாகக் கலக்கும் வண்ணம் தூவி விடப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் விண்ணப்பித்திருந்தார்.

உலகம் போற்றும் விஞ்ஞானியாக மட்டுமன்றி உயர்ந்த ஒழுக்கசீரரையும் வாழ்ந்து மறைந்த ஜன்ஸ்டின் சமாதான நேசிகளின் இதயங்களில் இன்றும் வாழ்கின்றார்; என்றும் வாழ்வார்.

பா. செயப்பிரகாசம்

தமிழின் புதிய நம்பிக்கைகள்.

செ. யோகநாதன்

'கதைகளில் செக்ஸ் வியாபாரம் செய்யாதவன் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்வான் நான். சமூக அநீதிகளைச் சாடுவதையே கதைகளின் மையமாக வைத்திருப்பதாக எண்ணுகிறவன் நான். இப்படி, என்னைப் போல்... எழுதுகின்றவர்களின் கதைகளை, பல 'இலக்கியவாதிகள்' பிரச்சார வாடை என்கிறார்கள்; கடற்கரையில், மாலை மயக்கத்தில் அமர்ந்து உரையாடும் இளஞ்ஜோடிகளின் அடிமன வருடலை, 'இலக்கியமாக்கி', அதே கடற்கரையில் கையின்றி காயின்றி உழல்வோரையும், வயிறுதள்ளிய குழந்தைகளையும் வாடிப்போன முதியவர்களையும்

கதா மாந்தர்களாகக் கருதாத இந்த அன்பர்களைப் பற்றி நான் அதிகம் அலட்டிக் கொள்வதில்லை' என்று கூறுகிற சமுத்திரத்தின் கூற்றுக்கள் அவரது படைப்புகளில் இயல்பாகவே தொனிப்பதனை வாசகர்கள் அவதானிக்கலாம். 'ஜீவா' மாத இதழில் 'பிறக்காத நாட்கள்' என்றொரு சிறுகதையை அண்மையிலே சமுத்திரம் எழுதியிருக்கின்றார், மிக அருமையான கதை. சமுத்திரத்தின் கண்ணோட்ட வளர்ச்சிக்கு இந்தக்கதை மிகச் சிறந்த உதாரணமாக அமையுமென நான் கருதுகின்றேன். பிற்போக்குத் தனமான பாத்திரங்களை அவர்களின் வாய்மொழியிலே அறிமுகமாக்கி அம்பலப்படுத்துவதும், அவர்கள் நிலைப்பாட்டிற்கு எதிரான உணர்வை வளர்ப்பது எத்தகைய முறையிலே சித்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் வெகு இயல்பாக இக்கதை தெரியப்படுத்துகின்றது முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பைப் பற்றிய விமர்சனத்தை, அந்த சமூக அமைப்பிலுள்ளவர்களின் வாழ்வு முறை, வார்த்தைகளின் போலித்தனம் ஆகியவற்றை உள்ளபடி விபரிப்பதன் மூலம் வெகு இயல்பாக யதார்த்த பூர்வமாகச் சித்தரிக்கலாம் என்பதனைச் சமுத்திரம் வெகு அழகாக 'பிறக்காத நாட்கள்' இல் உதாரணப்படுத்தியுள்ளார்.

குறுநாவல்கள் அண்மைக் காலத்தில் வெகுவாகப் பிரபல்யம் பெற்று வருகின்றன. சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பலருக்கு அது கைவந்த கலையாக மாறி விட்டதற்கு காரணமிருக்கின்றது. ஒரு ஆழமான செய்தியை கலையுணர்வோடும், கருத்து வலிமையோடும் சொல்வதற்கான, இறுக்கமானதெரரு இலக்கிய வடிவமாக 'குறுநாவல்'

இடந்தருகின்றது. சமுத்திரம், பெர்ன்ஸ் லன் போன்றவர்களுக்கு 'குறுநாவல்'கள் பெருவெற்றிக்குரிய தளமாக அமைந்ததற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். இதனாலேயே சமுத்திரத்தின் சில சிறுகதைகள், சிறு நாவல்கள் கனத்தின் உள்ளடக்கித் தெரிகின்றன. 'ஒரு சத்தியத்தின் அழகை' என்ற சிறுகதையை வாசிக்கிறவர் இந்த உண்மையினை அவதானிக்க முடியும்; சட்டாம்பட்டி என்ற சிறிய கிராமத்தின் சமூக முரண்பாடுகளும், அவை வர்க்க அடிப்படையில் எவ்விதம் மாற்றம்டைகிறதென்பதையும் நிலவுடம இயல்புகளையும் அவை எவ்விதம் ஒரே முறையான வாழ்வுள்ளவர்களிடையேயே பிரிவினைகளை வளர்க்கிறதென்பதையும் காட்டி, அவற்றிற்கான விஞ்ஞான ரீதியான தீர்வையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது இக்கதை. ஆனால் இதனையே சிறந்ததொரு குறுநாவலாகச் சமுத்திரம் எழுதியிருக்க முடியும். அதை அவர் மேற்கொள்வாரானால் ஒரு அற்புதமான குறுநாவலினை தமிழ்ப்படைப்பிலக்கியம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். கடந்த ஆண்டுகளில் வெளியாகியுள்ள சிறந்த குறுநாவல்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கதான் 'சோற்றுப் பட்டாளம்' குறுநாவலினை வாசித்த மதிப்பீட்டின் ஆதாரத்திலேயே இக்கருத்தினை நான் வலியுறுத்த முடிகின்றது.

'சோற்றுப் பட்டாளம்' தமிழில் அண்மைக்காலத்தில் வெளியான மிகச் சிறந்த குறுநாவல் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. சுந்தரி என்ற பெண் இக்கதையின் நாயகி. இவள் இன்றைய தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு வகைமாதிரிப் பாத்திரமாக சித்தரித்துக் காட்டப்படுகின்றாள்: அவ

ளுடைய பாத்திர வளர்ச்சி படிப்படியாகக் காண்பிக்கப்படுகின்றது; ஆனால் யதார்த்த நெறியிலிருந்து பிறழாத விதத்தில் அவ்வளர்ச்சிகள் தீட்டப்படுகின்றன. இன்றைய பெண்ணடிமைத் தனத்துக்கு எதிரான தெளிவான குரலாகவும், தெளிவான வழிகாட்டுதலாகவும் சுந்தரி காண்பிக்கப்படுகின்றாள். தமிழ் நாவல்களில் இத்தகைய லாவகமான தெளிவான சித்தரிப்பினை வெகு அருமையாகவே காண முடிகின்றது. அவ்வகையிலே 'சோற்றுப் பட்டாளம்' கவனிப்பைப் பெறத்தக்கதொரு உயரிய படைப்பாகும், இக்கதை டெலிவிஷனிலும் ஒன்றரை மணி நேர நாடகமாக நடைபெற்றதாக செய்தி அறிந்தேன். இதைவிடப் பனையேறி ஒருவனை வைத்து அவர்கள் சமூக நிலையை ஆய்வு செய்கிற நாவலினையும், இரு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் சமுத்திரம் வெளியிடவிருக்கிறதாக ஒரு செய்தியினை அறிந்தபோது மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். எவ்வளவு இடர்களும், பாரச்சமைகளும் அழுத்துகிற போதிலும் தமிழிலக்கியம் இந்த முயற்சிகளால் தலைநிமிர்ந்து புதுவாழ்வு பெற முடியுமென்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகின்றது.

3

சென்னையிலிருந்து-திருநெல்வேலிக்கு பஸ் வண்டியில் பயணம் செய்தபோது தாமரை, செம்மலர், சிகரம் ஆகிய சஞ்சிகைகளோடு, சில எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் கையினிலே எடுத்துச் சென்றேன். எனது இருக்கைக்கு அருகே இருந்த இளைஞனும் ஒரு கட்டுச் சஞ்சிகைகள் கொண்டு வந்திருந்தான். நான் வைத்திருந்த சஞ்சிகைகள் அவனுக்கு அறிமுகமில்லாதவையாகவும், அவன்

வைத்திருந்த சஞ்சிகைகள் தமிழ்கூறும் உலகிலே அதிகம் விற்பனையாகிவையாகவுமிருந்தன, எனினும் அவன் தற்காலப் படைப்பிலக்கியம் குறித்து ஓரளவு பிரக்ஞை கொண்டிருந்தான். நான் வைத்திருந்த சஞ்சிகைகளைக் காட்டி இந்தப் பத்திரிகைகளை நீங்கள் படிப்பதில்லையா என்று அவனிடம் கேட்டபோது அவன் சிரித்துக்கொண்டான். காரணமும் சொன்னான். நான் காட்டிய பத்திரிகைகளின் அமைப்பு முறையைப் பற்றிய அவனது சில கருத்துக்கள் எனக்கும் உடன்பாடானவை. நாங்கள் முதலாளித்துவ சஞ்சிகைகளோடு, பத்திரிகை அமைப்பு முறையிலே போட்டி போட முடியாதென்பது உண்மையே; அப்போட்டி போடுவதும் அலசியமற்ற ஒரு காரியமே. ஆனால் குறைந்த சாதன வசதிகளோடேயே, எளிமையான அமைப்பினில் ஒரு பத்திரிகையைக் கொண்டுவர முடியும் என்று சில சிறிய சஞ்சிகைகள் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிற போது நம்மால் அது முடியாத செயலா என எங்கனையே கேட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

வெகு ஆடம்பரமாக பளபள வார்ணீஸ் தாளிலேதான் ஒரு பத்திரிகையினைக் கவர்ச்சிகரமாக வெளியிட வேண்டுமென்றில்லை. விஷயங்களே பத்திரிகை ஒன்றின் பிரதானமான பங்கினை வகிப்பன என்பது கருத்து வேற்றுமையல்லாத உண்மை. ஆனால் அந்த விஷயங்களைக்கூட செப்ப முறையிலேயே அச்சிட்டு வழங்குதல் வேண்டும். எவ்வித படங்கள், வர்ணவேலைப்பாடுகளும் இல்லாது அழகிய முறையில் வெளிவந்த அன்னம் ஆண்டு இதழ், சுவடு, வானம்பாடி இதழ்கள் ஆகியவற்றினை உதாரணமாகச் சொல்லலாம். எளி

மையான ஆனால் கவரத்தக்க பத்திரிகை அமைப்பென்பது வாசகர் பரப்பை அதிகரிக்கச் செய்யும் என்பதிலே ஐயமில்லை. பத்திரிகை புத்தக வெளியீட்டுத் துறையிலே சிறு சிறு குழுவினர் செய்து வருகிற முயற்சிகளையும் நான் அந்த இளைஞனோடு பேச நேர்ந்தது. டன் கணக்கில் வார்ணீஸ் அட்டையோடு மிகத் தரங்குறைந்த நாவல்களை மாதம் ஒருமுறை அச்சிட்டுத் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிற பிரசுரகாரர்களுக்கு நடுவே துணிச்சலான முறையிலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற பிரசுரிப்பாளர்களை நாங்கள் மிகவும் போற்றுவதோடு மட்டுமல்ல உற்சாகப்படுத்தவும் வேண்டும். அவ்வகையிலே நான் பாட்டாளிகள் வெளியீடு பண்டியன், க்ரியா ராமகிருஷ்ணன், மக்கள் வெளியீடு மேது, ராசகுமார், கல்பனா அறந்தை நாராயணன், வாசகர் வட்டம் திருமதி லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி, சி. எஸ். எஸ். பேராசிரியர் தி. பாக்கியமுத்து, அன்னம் அகரம் வெளியீட்டாளர்களை மிகவும் மரியாதையோடு நினைவுகூர்கிறேன். இவர்கள் தமிழை நேசிக்கின்றவர்களால் என்றும் மரியாதை கொள்ளப்படுவார்கள். ஏனெனில் இவர்களின் நோக்கு வெறும் வியாபாரமல்ல; கருத்து வித்தியாசங்கள் இருக்கிற போதிலும் தமிழ் வெளியீட்டுத் துறையில் ஒரு இலட்சியப் பிடிப் போடு பிரசுரிப்பு வேலை செய்து வருகிறவர்கள் இவர்கள். இவர்களது பிரசுரகரம், வீற்பனைச் சந்தை ஆகியனவும் விரிவுபட்டவை அல்ல என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். க்ரியா ராமகிருஷ்ணன் பதிப்புத் துறையிலே குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தினை நிகழ்த்தியிருப்பவர், புத்தகப் பதிப்புத்

துறையில், 'சூரியனின் கடைசி கிரணத்திலிருந்து சூரியனின் முதல் கிரணம் வரை', 'ஒளிச் சேர்க்கை', 'தக்கையின் மீது நான்கு கண்கள்', 'வேலி மீறிய கிளை', 'நாற்காலிக்காரர்', 'நடு நிசி நாய்கள்', 'நெல் சாகுபடி', 'பல்லக்குத் தூக்கிகள்', 'மீட்சி விண்ணப்பம்', 'மௌனி கதைகள்', 'வரும் போகும்' ஆகியவை மிகவும் கவனத்திலே கொள்ளத்தக்கவை. க்ரியா ராமகிருஷ்ணன் என்ற இளைஞர், ஒரு வெற்றியோடுதான் இப்பதிப்புத் துறையில் தன்னை ஈடுபடுத்தியுள்ளார். அவரோடு பழகிய வேணுகாடிலெல்லாம், வர்த்தக முதலாளிகளினதும், இலக்கியப் பம்மாத்துக்காரர்களினதும் முரட்டுத் தடைகளை எல்லாம் அவர் எவ்வாறு கடும் போராட்டத்தினால் முறியடிக்கும் முயற்சிகளைத் தன்னந்தனியாக நின்று சாதிக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து நான் வியப்படைந்தேன். புத்தகப் பதிப்புத் துறையிலே நியாயத்திற்குக் கான கிளர்ச்சிக்காரனாக விளங்குகிற க்ரியா ராமகிருஷ்ணன், தன் இலட்சியத்திற்காகவே உத்தியோகத்தைத் தூக்கி வீசிய ஒரு இரட்டைப் பட்டதாரி. இலக்கியத் துறையில் 'கசடதபற'வுடன் தொடர்புள்ளவர். இப்போதும் அவர் கையிலே மேலும் அச்சிற்குப் போகிற தரமான படைப்புகள் உள்ளன.

பாட்டாளிகள் வெளியீடு பாண்டியன் 'வயல்' பத்திரிகையை நடத்தியவர். சிறந்த நன்மகனான இவர் முற்போக்கு இலக்கியங்களை வெளியிடுவதில் மிகவும் ஆர்வங்காட்டி வருபவர். 'பிணந்தின்னிகள்', 'நினைவுகள் அழிவதில்லை' ஆகிய இரண்டு அற்புதமான மொழி பெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்டு தமிழ் வாசகர்களிடையே சிந்

தனை வீச்சைத் தோற்றுவித்தவர் இரா. பாண்டியன். அரசியல் ஆர்வமுள்ளவர்களால் இம் முயற்சி பெரிதும் பாராட்டுக் களைப் பெற்றிருக்கின்றது இதனைவிட இலக்கிய விமர்சனத் துறையிலே குறிப்பிடத்தக்க நூல்களான பேராசிரியர் கைலாசபதியின் 'ஒப்பியல் இலக்கியம்', 'இலக்கியமும் திறனாய்வும்' என்ற நூல்களையும் பேராசிரியர் கா. சிவதேவதேயனின் 'முற்போக்கு இலக்கியத் தையும் பாட்டாளிகள் வெளியீடு பிரசுரித்துள்ளது. இன்னும் இவ்வாண்டில் பாட்டாளிகள் வெளியிடாக சிறந்த நூல்கள் வெளியாக உள்ளதாக பாண்டியன் குறிப்பிட்டார். பாண்டியனை இலங்கை வாசகர்கள் வெகுவாக அறிவார்கள். அவரை நேரே சந்திக்கிற வாய்ப்பினை யும் அவரது இலங்கை நண்பர்கள் வெகு விரைவிலே பெறுவதற்கு உள்ளார்கள்.

சமய வட்டத்துக்குள்ளிருந்த கிறித்துவ இலக்கிய சங்கத்தை தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிற்கு மாற்றிவிட்ட பெருமை பேராசிரியர் தி. பாக்கியமுத்துவுக்கு உரியது. அடக்கமாகவே பெருஞ்சாதனைகளை இயற்றி வருபவர் இவர். இலக்கியக் கருத்தரங்கு களை பயனுள்ளதாக நடத்தி, அக்கருத்தரங்கக் கட்டுரைகளை நூல் வடிவமாக வெளியிட்டு வருபவர். 'வளரும் தமிழ் இலக்கியம்', 'இன்றைய தமிழ் இலக்கியத்தில் மனிதன்', 'விடுதலைக்குப் பின் தமிழ் நாவல்கள்', 'தமிழ் நாவல்களில் மனித விமோசனம்', 'இலக்கியத்தில் பெண்கள் போன்றன இதிலே குறிப்பிடத்தக்கவை, அசோக மித்திரனின் 'தண்ணீர்', சு. சமுத்திரத்தின் 'சோற்றுப் பட்டாளம்' ஆகியன, சி. எல்.

எஸ். வெளியீடுகளேயாகும். எல்லாவற்றையும் விட அனேக ருத் கவனத்திற்கு இலக்காகியுள்ள 'கிளாரிந்தா' என்ற அ. மாதவையாவின் நூலினை தமது துணைவியார் திருமதி சரோஜினி பாக்கியமுத்து மொழிபெயர்க்க அதனை அச்சிட்டவர் திரு. பாக்கியமுத்து அவர்கள். 'கிளாரிந்தா'வை வெளியிட இவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட பிரயத்தனங்கள் எழுத்திலடங்காதன. பல தடைகளுக்கிடையே இவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சி பற்றியும் 'கிளாரிந்தா' பற்றியும் வேறுக எழுதுவேன். ஆதலால் இத்தோடு அமைகிறேன். சி. எல் எஸ்ஸின் இன்னொரு பயனான வெளியீடு சிட்டியும், சோ. சிவபாதசந்தரமும் சேர்ந்தெழுதிய 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' ஆகும். புதுத் தமிழிலக்கியத்திற்கு சிறந்த பணியாற்றத் திட்டங்களை நிறைய வைத்திருக்கின்ற பாக்கியமுத்து தம்பதிகளை உற்சாகப்படுத்த வேண்டிய கடமை தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்குரியது.

'வாசகர் வட்டம்' உரிமையாளர் திருமதி லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி அகில இந்திய ரீதியாக அறியப்பட்ட நிலைமையை தமிழ் கூறும் நல்லுலக எல்லைக்கு விசாலித்துவிட்ட பெருமை அவரது நூல்களுக்கேயுரியது. 'ஐந்தாவது விடுதலை' என்ற நூலின் ஆசிரியை என்பதோடு வெகு தன்னடக்கமாக தன்னைப்பற்றி கூறி முடித்து விடும் இவர் திறமைவாய்ந்த படைப்பாளிகளை தமிழிற்கு அறிமுகமாக்கிய பெருமைக்குரியவர். 'வாசகர் வட்டம்' தமிழ் வெளியீட்டுத் துறைக்கு புது நம்பிக்கையைத் தொடக்கவைத்த நிறுவனம். சமயம், தத்துவம், இலக்கியம், பிரயாணம், விஞ்ஞானம்,

கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு முதலிய பல்வேறு துறைகளில் சாதனை நிலைநாட்டிய நூல்களை வெளியிட்ட தனிச்சிறப்பு வாசகர் வட்டத்திற்கு உரியது. தி. ஜானகிராமன், லா. சா. ராமாமிருதம், ஆர். சண்முக சுந்தரம், எம். வி. வெங்கட்ராம், நா. பார்த்தசாரதி, கு. ப. ராஜகோபாலன், ந. சிதம்பரசுப்ரமணியன் 'கிருத்திகா' ஆகியவர்களோடு நில: பத்மநாபன், சா. சுந்தராமி, க. சுப்பிரமணியன், ஆ. மாதவன் முதலியோரை அவர்களது சிறந்த படைப்புகள் மூலம் தமிழிற்குப் பெருமை சேரச்செய்தவர் திருமதி லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி. 'நடந்தாய் வாழி காணேரி', 'பூமி என்னுங்கிரகம்', 'போதைவஸ்து', 'பிரயாண இலக்கியம்' 'புன்னகை பூத்த நாடு', 'குயிலின் சுருதி' ஆகியவை உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் புத்தகத் துறையிலே ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தையும், புதிய தொடக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியவை எனில் தவறாகாது. முதல் தடவையாக அக்கரை எழுத்துக்களிலே அக்கரை கொண்டு 'அக்கரை இலக்கியம்' தொகுப்பினை வெளியிட்டது வாசகர் வட்டம். நானறிய அதற்கு முன்னும் பின்னும் இத்தகைய தொரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படாமையே 'அக்கரை இலக்கியம்' நூலின் முக்கியத்துவத்தையும் தெரியப்படுத்துவதாயுள்ளது. கேசவதேவ, ஸ்ரீமதி திரிவேணி ஆகியோரின் இரு மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும், ஏனைய விஞ்ஞான மொழி பெயர்ப்புகளும் தமிழ் மொழியை வளம்படுத்தவும், அறிவு விசாலப்பிற்கும் பெருந் துணை புரியக் கூடியன.

சி. எல். எஸ்ஸில் நடைபெற்ற நண்பர்கள் வட்ட வரவேற்பின் போதே நான் திருமதி லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தியை அறிய நேர்ந்தது. நண்பர்கள் வட்ட அமைப்பாளர் பேராசிரியர் பாக்கியமுத்து ஆவார். கூட்ட முடிவிலே கிருஷ்ணமூர்த்தி தம்பதிகளோடு நான் அளவளாவ நேர்ந்தது. இங்கிருந்து நான் தமிழகம் புறப்பட நேர்ந்த போதே தவறாது 'வாசகர் வட்ட'த்திற்கும் செல்லவேண்டுமெனத் திட்டமிட்டிருந்தேன். காரணமும் இருந்தது. 'அக்கரை இலக்கியம்' நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது என்னிடமிருந்தும் கதை கேட்கப்பட்டிருந்தது. பிறகு ஒருநாள் பெரிய புத்தகப் பார்சலும், கணிசமான தொகைக்கான காசோலையும் வாசகர் வட்டத்திலிருந்து எனக்குக் கிடைத்தது. வந்த பார்சலில் இரு 'அக்கரை இலக்கியம்' நூற்பிரதிகள் 'அன்பளிப்பாக வாசகர் வட்டத்திலிருந்து' என்ற குறிப்போடு காணப்பட்டன. இத்தகைய மரியாதையும், எழுத்தாளனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கௌரவமும் எனக்கு வாசகர் வட்டத்தின் பால் மிகுந்த மதிப்பினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இதனை கிருஷ்ணமூர்த்தி தம்பதிகளைச் சந்தித்த வேளையில் நான் மனதினுள் அசைபோட்டுக் கொண்டேன்: அவர்களின் அழைப்பிற்கிணங்க இல்லம் சென்ற நான் அங்கே ஒரு இலக்கியச் சந்திப்பு நிகழ்விருப்பதை அறிந்தபோது மிகவும் மகிழ்வுற்றேன். லாசா. ரா. சிட்டி, சோ. சிவபாதசுந்தரம், அசோகமித்திரன், சாகந்த சாமி, ராஜரங்கன், க்ரியா ராமகிருஷ்ணன் முதலியவர்களை இங்கே சந்தித்துப் பேசமுடிந்தது; என்னோடு வந்த வயிறு

கள்' பூமணியும் இதிலே கலந்து கொண்டார். பதிப்பகப் பொறுப்பாளி என்ற விதத்தில் தான் படுகிற கஷ்டங்களை லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாவை இழந்திருக்கிற போதிலும், தமது முயற்சியிலே தளர்வுற்று விடாது நிறையத் திட்டங்களை வைத்துள்ள லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு லட்சிய பலமும், கணவர் துணையுமே ஆகரவாயிருக்கிற நிலையோடு வாசகர் ஒத்துழைப்பும் நிறையப் பெருகவேண்டிய அவசியமுள்ளது. இதற்கான சாத்தியங்களை ஏற்படுத்த வேண்டியது தமிழை உணர்வு பூர்வமாகவும், அறிவு பூர்வமாகவும் நேசிக்கிறவர்களுக்கே உரியது. இத்தகைய முயற்சிகளுக்கு தமிழை மேடைகளிலும், சினிமாவிலும் வளர்ப்பதாகப் பாவனை செய்பவர்களாலோ, தமிழால் அரசியல் ஆதாயம் பெறுபவர்களாலோ ஆதரவு கிடையாதென்பதையும் எல்லோருமே அறிவோம்.

மக்கள் வெளியீடு மே. து. ராசகுமார், கல்பன வெளியீடு அறந்தை நாராயணன் ஆகியோர் மிகுந்த சிரமங்களுக்கிடையே குறைந்த விலையில் பல நல்ல நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். பேராசிரியர் நா. வானமாமலையின் அறுபதாவது ஆண்டு நிறைவு நினைவாக 10 நூல்களை மே. து. ரா. வெளியிட உள்ளார். ஏற்கனவே மே. து. ரா., பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் 'பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும்; வழிபாடும்' ஆகிய நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இவர்களிடமிருந்து வாசகர்கள் நிறைய எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

(தொடரும்)

பத்திரிகையாளருடன் சந்திப்பு

சமீபத்தில் யாழ். மாவட்டத்திற்கு வருகை தந்து இப்பிரதேசத்துச் சகல மக்களினுடைய அடிப்படைப் பிரச்சினைகளின் உண்மை நிலையைத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்ள முற்பட்ட தென்னிலங்கையைச் சேர்ந்த பத்திரிகை சம்பந்தப்பட்ட 30 பிரதிநிதிகள் சிறு சஞ்சிகையாளர்களையும், சந்திக்க விரும்பினர்.

அதையொட்டி 27-3-79-ல் ஈழநாடு தினசரி வெளியீட்டுக் காரியாலயத்தில் எனது கருத்துக்களை அவர்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லி வைத்தேன்.

மாட்டின் விக்ரமசிங்கா, குணதாச அமரசேகர, லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ் உட்பட 12 க்கும் மேலான சிங்களக் கலைஞர்களை அட்டையில் போட்டுக் கௌரவித்த இதழ்களைக் கைவசம் கொண்டு சென்றிருந்தேன். அதை அவர்களுக்குக் காட்டிப் பேசினேன், 'தேசிய ஒருமைப்பாடு என வாய்மட்டத்தில் பேசுகின்றீர்களே, இதோ பாருங்கள் நமது மட்டத்தில் செய்திருக்கும் வேலைகளை. றாற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதை, கவிதை, விமர்சனங்களை மல்லிகையில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கின்றோமே, அதே போல சிங்களத்தில் தமிழ் எழுத்துக்களை மொழிபெயர்த்து நமது ஆரோக்கியமான சிந்தனையை அப்பகுதி மக்களுக்குத் தெரியப் படுத்த யாராவது முயற்சித்ததுண்டா? தற்போதைய எழுத்தாளர் இருக்கட்டும், சோமசுந்தரப் புலவர் போன்ற முதுபெரும் கவிஞர்களின் உருவப் படத்தையாவது யாராவது தமது சஞ்சிகையில் வெளியிட்டுள்ளார்களா? நாம் செய்து கொண்டோம் இதைக் கேட்கின்றோம். நமது எழுத்தாளர்களில் எத்தனை பேர்களை சிங்கள மக்களுக்குத் தெரியும்? பத்திரிகையாளர் என்கின்ற முறையில் இந்த விவகாரத்தில் உங்களுடைய பங்களிப்பு என்ன?

அங்கிருந்து 30 பேர்கள் வந்துள்ளீர்கள். வரவேற்கின்றோம். அதே போல இங்கிருந்தும் பொதுமக்கள் சம்பந்தப்பட்ட பகுதியினரை ஏன் நீங்கள் அங்கு விருந்தினராக அழைக்கக் கூடாது? அங்குள்ள இன வெறியர்களுக்குப் பயமா?

பெரும்பான்மையினரின் ஆலோசனைகள் போதும், அவை தாராளமாக இன்று கிடைக்கின்றன. அதைத் தவிர்த்து உண்மையான செயலுக்கமுள்ள நடவடிக்கைகளைச் செயல்படுத்திக் காட்டுவதுதான் இன்று முக்கியம். அதை யார் செய்ய முனைகின்றார்களோ அவர்கள்தான் தேசிய ஒருமைப்பாடு பற்றிப் பேசத் தகுதி படைத்தவர்கள். கலை இலக்கியத்தின் மூலம் பரஸ்பரம் புரிந்து கொள்வதற்கு முயற்சிப்போம். இன்று ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளவே அச்சப்படுகின்றனர். புரிந்து கொள்ளப்பட விரும்பாத சமூகங்கள் எப்படி தேசிய ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்க முடியும்?

இப்படிப் பல்வேறு விஷயங்கள் பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொன்னேன். இப்பேச்சு அவர்களுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. பேச்சு முடிவில் பலர் என்னைச் சந்தித்து நட்புறவுடன் கைகுலுக்கினர். உரையாடினர்:

கொடர்ந்த என்ன நடக்கும் என்பதைப் பார்ப்போமே;

கொயிலிக் ஜீவா

கேள்விகள் புதுமையாக இருக்கட்டும்.— தரமானவையாக அவை அமையட்டும். உங்களது கேள்வியின் பச்சை எழுது பதிலுக்கு உற்சாகமூட்டட்டும்.

தெய்விய ஜீவா

* கருத்து உலகில் ஓர் உண்மையை என்னால் உணர முடிகின்றது. உங்களது கருத்துக்களுக்குக் கலை இலக்கிய உலகு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுக்க இன்று முன் வருவதை நான் பார்க்கின்றேன். அப்படியாக நீங்கள் சொல்லும் கருத்துக்கள் பகிரங்கமாக இன்று விவாதிக்கப்படுகின்றன. சில விதந்தோதப் படுகின்றன; சில சர்ச்சிக்கப் படுகின்றன. இது பற்றி உங்களது 'உண்மை'யான கருத்து என்ன?

அ. கிருஷ்ணராசா

கொழும்பு - 6:

இந்த நாட்டில் எழுதுகின்றவர்களுக்கு தனிவருமானமாகச் சம்பளம் இருக்கின்றது; எதிர்காலப் பென்ஷனும் உண்டு. 'விக் என்ட்' என்ற வார இறுதி விடுமுறையும் இருக்கிறது. எனக்கு இவைகளில் ஒன்றுமேயில்லை. அத்துடன் அவர்களுக்குச் சமூகத்தில் ஓர் இடமும் உண்டு. எனவே உண்மையான மனக் கருத்துக்களை வெளி திறந்து சொல்லப் பயப்படுகின்றனர்; அப்படிச் சொல்வதால்

அவர்களது உத்தியோக நலன்கள் பாதிக்கப்படலாம். பதவிச் சலுகைகள் மறுக்கப்படலாம். இவர்கள் பழகும் வட்டாரங்களில் இவர்களைப் பற்றிய கருத்துக்கள் மீளாய்வு செய்யப் படலாம். எனவே என்னால் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படும் இந்த 'விக் என்ட்' இலக்கிய காரர்கள் எவ்வளவுதான் கெட்டிக்காரர்களாக இருந்தபோதிலும் சமூகத்தில் பெரிய மனுஷத்தனத்துடன் நடக்கப் பழகிக் கொண்டுவிட்டனர். மனக் கருத்தைச் சொல்லப் பயப்படுகின்றனர்; நாளை இதற்கு நேர் மாறானவன். எந்தக் கொம்பனுக்கும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் வளைந்து கொடுக்கப் பழக்கப் படாதவன். கல்வி, பணம், பதவி, அந்தஸ்து, உயர்மட்ட நட்புக் கொண்டாட்டங்கள் இல்லாதவன். எனவே இழக்க ஒன்றுமில்லாதவன். ஆகவே தான் எனது கருத்துக்கள் அந்த அந்தக் கட்டங்களில் நேர்மையானவை; தூய்மையானவை. ஆனபடியால்தான் அவைகள் சர்ச்சிக்கப் படுகின்றன. சில விதந்தோதப் படுகின்றன. அதைவிட முக்கியமானது

மாதத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான பல்வேறு வட்ட மக்களைச் சந்திப்பவன் நான். எனவே எனது கருத்துக்களில் நான் சந்திக்கும் மக்களின் உணர்வுகளும் பிரதிபலிக்கின்றது. அத்துடன் தத்துவ நிலையில் நின்று உபதேசிப்பதை விட, அன்றாடம் உப்பு, புளி, மிளகாய் விவகாரம்போல பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுத்துப் பழக்கப்பட்டவன் நான். தினசரி விலை கொடுக்கின்றவன். எனவேதான் எனது கருத்துக்கள் மதிக்கப்படுகின்றன; விவாதிக்கப்படுகின்றன என்று நம்புகின்றேன்.

* இந்த ஆலயங்களில் சில வற்றில் இன்னமும் உயிர்ப் பலி கொடுக்கும் முறை இருந்து வருகிறதே, இதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கொழும்பு. எஸ். எம். கருணாநிதி

இதைப்பற்றி என்ன நினைக்கக் கிடக்கிறது? தமிழர்கள்— அதாவது நாங்கள்— இன்னமும் காட்டுமிராண்டி காலத்தில் தான் வாழுகின்றோம் என்பதைத்தான் இது நிரூபிக்கின்றது. இந்த உயிர்க் கொலைச் சடங்கு உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும். மனித உணர்வு படைத்தசகல மக்களும் இதற்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்து இயக்கம் நடத்த வேண்டும். மேடைக்கு மேடை திருக்குறளைப் பற்றி உரக்கக் கத்திப் பேசும் நாம்தான் இந்தக் கொடுமை மையும் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

* அதிர்ஷ்ட விஞ்ஞானத்தில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டா?

சாய்ந்தமருது. எம். எம். ருபீக்

எனக்கு விஞ்ஞானத்தில் நம்பிக்கை உண்டு; அதிர்ஷ்டத்

தில் நம்பிக்கை இல்லை. விசித்திரத்தைப் பார்த்தீர்களா? விஞ்ஞானத்துடன் அதிர்ஷ்டம் என்ற வார்த்தையும் இணைந்து வருவதைப் பாருங்கள். இரண்டுமே ஒட்ட முடியாதவை. இங்கு ஒட்டுப் போட்டுப் பேசப் படுகின்றன, உண்மையான உழைப்புத்தான் முன்னேற்றத்தைத் தரும். அதிர்ஷ்டத்தை நம்பும் பலர் சுவீடிக்கட்டை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அடுத்த நாள் பேப்பரைப் பார்த்துவிட்டு உதட்டைப் பிதுக்குவதைக் கூடப் பல தடவைகளில் பார்த்திருக்கிறேன்.

* 25-3-79 ல் வெளிவந்த அலிபாபா இதழில் கேள்வி பதிலில் உங்களைப் பற்றி எட்டய புரத்தைச் சேர்ந்த ஓர் அன்பர் கேள்வி கேட்டிருந்தார். அதற்கு அதன் ஆசிரியரும் பதில் கூறியிருந்தார். நீங்கள் குறைபடுவதாகச் சொல்லும் விவகாரம் அதில் விளங்கவில்லை. உங்களது குறைபாடுதான் என்ன?

திருச்சி ஆர். ரங்கநாதன்

கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனை ஒரு வழிப் பாதையாக இருக்கக் கூடாது என்பதே நமது நிலையாகும். இது சம்பந்தமாக விரிவாக எனது பேச்சுக்கள் தமிழகத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டன. தமிழகப் பத்திரிகைகளிலும் நமது தேசத்தின் கோரிக்கை பேட்டி மூலம் தெளிவு படுத்தப் பட்டுள்ளது. இங்கிருந்தும் அங்கு செல்ல மத்திய சர்க்கார் தடை விதித்துள்ளதை நீக்க வேண்டும் என்பதே நமது நீண்ட காலக் கோரிக்கையாகும். இதை உணர்ந்து உங்களது மத்திய சர்க்கார் அந்தத் தடையை நீக்கியுள்ளதாக அறிகின்றேன். ரொம்ப மகிழ்ச்சி. அது சம்பந்தமாக நிர்வாகச் சிக்கல் தீர

வேண்டும். தீரும் என்றே நம்புகின்றேன். இதுதான் நீண்ட காலக் குறைபாடாகும்.

✽ யாழ்ப்பாணத்தில் இன்று நாடகத் துறையில் ஒரு புதிய மாற்றம் ஏற்பட்டு வருவதை நான் உணருகின்றேன். இது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

உருமராய் எஸ். பரஞ்சோதி

நாடகத் துறையைப் பொறுத்தவரை ஓர் ஆரோக்கியமான நல்ல திருப்பம் ஏற்பட்டு வருவது உண்மைதான். அதே சமயம் நாடக சம்பந்தப்பட்டவர்கள் படும் கிரமத்தையும், நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு நாடக அரங்கம் யாழ்ப்பாணத்துக் கென்று இல்லை. அப்படி ஒரு நாடக அரங்கத்தை உருவாக்கித் தர அராங்கத்தையும் கலாசார அமைச்சையும் நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். அப்படி ஒரு மண்டபம் உருவாக்கப்பட்டால் நீங்கள் நானும் இன்னும் பெருமைப்பட்டத் தக்க நாடகங்களை ஆக்கித் தருவார்கள் நம் மத்தியில் வாழும் நமது கலைஞர்கள்.

✽ கல்தோன்றி மன்தோன்றி ருக் காலத்தே முன்தோன்றி மூத்த தமிழினின் எதிர்காலம் பிரகாசமாக இருக்குமா?

உடுவில். மு. இரத்தினம்

இந்த வாய்ச் சவடால் தனங்களை உம்போன்ற தமிழர்கள் உடன் நிறுத்த வேண்டும். தமிழனை விட மற்றவர்கள் எல்லாம் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற கீழான உணர்வுகளை நாம் நமது மனதிலிருந்து அகற்றி விட வேண்டும். சிச்சயமாகத் தமிழனுக்கு நல்ல எதிர்காலம் பிரகாசமாக உண்டு. ஏனெனில் மலிந்த வரிக்கத்துக்கு நல்ல

எதிர்காலம் உண்டு. புதிய புதிய அரசியல், விஞ்ஞான வெற்றிகளை மனுக்குலம் பெற்றுக் கொண்டு வருகின்றது. அது மனிதர்களினது வாழ்வையும் செம்மைப்படுத்தும். தமிழர்களும் இந்த மனித குடும்பத்தில் ஓர் அங்கம்தானே.

✽ மிளாய். உருளைக்கிழங்கு, வெங்காயம் போன்ற நமது விவசாயிகளின் உற்பத்திப் பண்டங்களுக்கு எதிராக வெளியிலிருந்து நுகர்வுப் பண்டங்களை இறக்குமதி செய்வதால் விலையை வீழ்ச்சியடையச் செய்து நமது வடமாகாணப் பொருளாதாரத்தைச் சீர்குலைப்பதின் மூலம் நம்மவர்களைப் பணிய வைத்து விடலாம் என இந்தத் தார்மிக அரசாங்கம் நினைக்கின்றது போலும். உங்கள் கருத்து என்ன?

இணுவில். க. மகேந்திரன்

இப்படியான குறுக்கு வழிகள் மூலம் ஓர் இனத்தைப் பணிய வைத்து விடலாம் என யார் நினைத்தாலும் அது பகற்கனவையாகும். அரசியல் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வே சரியான வழி. தொழிலாளர்களை அல்லது விவசாயிகளைப் பயமுறுத்திக் காரியம் பார்க்கலாம் என்று நினைத்த காலம் எப்போவோ போய்விட்டது. அதே சமயம் நாமும் நமது கோரிக்கைகளில் தெளிவான நியாயத்தை முன் வைக்க வேண்டும். எந்த விதமான ஆத்திர உணர்ச்சிகளுக்கும் பொறுப்பற்ற பேச்சுகளுக்கும் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. நமது தாய்த் திருநாட்டின் எதிர்கால மேன்மையை மனதில் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமானால் நிச்சயமாக நியாயமே வெல்லும்.

✽